

Innehåll

1 Parter och domslut	6
1.1 Ali Al Abdullah	6
1.2 Faris Al Abdullah	7
1.3 Amira Hamada Al Ahmad	10
1.4 Ahmad Ouda	11
1.5 Khaled Aoudeh	13
1.6 Reema Alkasem	14
2 Yrkanden	15
2.1 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 1	15
2.2 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 2	15
2.3 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 3	16
2.4 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 4	17
2.5 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 5	18
2.6 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 6	18
2.7 Häktning m.m.	19
2.8 Skadestånd	19
2.9 Förverkande och beslag	20
3 Sammanfattning	21
4 Domens disposition och sekretess	26
5 Utredningen i målet	27
5.1 Åklagarens bevisning	27
5.1.1 Muntlig bevisning	27
5.1.2 Skriftlig bevisning	28
5.2 Målsägandens bevisning	29
5.3 Tilltalades bevisning	29

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress
Box 8307
104 20 Stockholm

Besöksadress
Rådhuset, Scheelegatan
7
Stockholm

Expeditionstid
måndag–fredag
08:00–16:00

Telefon
08- 561 650 00

E-post
stockholms.tingsratt@dom.se
Webb
www.stockholmstingsratt.se

6 DOMSKÄL	29
6.1 Allmänt om bevisvärderingen	29
6.2 Inhämtning av bevisning genom provokativa åtgärder	30
6.2.1 Tingsrättens övergripande bedömning av inhämtningsoperationen	
32	
6.3 Terminologi	35
6.4 Kort om Islamiska staten (IS)	36
6.5 Betydelsen av propaganda och nasheeder inom IS	37
6.6 De tilltalades ideologiska bakgrund	38
6.6.1 Faris Al Abdullah	38
6.6.2 Ahmad Ouda	41
7 Försök alternativt förberedelse till mord (Åtalspunkt 1)	44
7.1 Rättsliga utgångspunkter	44
7.2 De tilltalades inställning	45
7.3 Muntlig bevisning	46
7.3.1 Samuel Alfadhel	46
7.3.2 Faris Al Abdullah	48
7.3.3 Ahmad Ouda	50
7.4 Tingsrättens bedömning	52
7.4.1 Inköpet av kniv	52
7.4.2 Händelserna i Eppstein	53
7.4.3 Faris Al Abdullahs uppsåt	56
7.4.4 Ahmad Oudas uppsåt	59
7.4.5 Tillsammans och i samråd	61
7.4.6 Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda ska dömas för förberedelse	
till mord	62
8 Deltagande i terroristorganisation, grovt brott (Åtalspunkterna 2 och 3) ...	63
8.1 Rättsliga utgångspunkter	63
8.2 IS utgör en terroristorganisation	64
8.3 Åtalspunkt 2 (Faris Al Abdullah)	65

8.3.1 Faris Al Abdullahs inställning och uppgifter	65
8.3.2 Deltagandebrottet	65
8.3.3 Faris Al Abdullah ska dömas för deltagande i terroristorganisation 69	
8.4 Åtalspunkt 3 (Ahmad Ouda)	70
8.4.1 Ahmad Oudas inställning och uppgifter	70
8.4.2 Deltagandebrottet	70
8.4.3 Ahmad Ouda ska dömas för deltagande i terroristorganisation .	71
8.5 Rubricering åtalspunkterna 2 och 3	71
9 Förberedelse till terroristbrott (Åtalspunkt 4)	72
9.1 Rättsliga utgångspunkter	72
9.1.1 Gärningen ska allvarligt kunna skada ett land	72
9.1.2 Injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller en del av en befolkning	73
9.2 Faris Al Abdullahs inställning	73
9.3 Faris Al Abdullahs uppgifter	73
9.4 Tingsrättens bedömning	76
9.4.1 Faris Al Abdullah har haft tankar på att utföra attentat	76
9.4.2 Målet för attentatet	77
9.4.3 Finansiering av kostnader för utförandet	78
9.4.4 Rekognoscering i Kungsträdgården	79
9.4.5 Befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel	80
9.4.6 Inköp av klädsel anpassad för gärningen	82
9.4.7 Inköp av en kroppskamera	83
9.4.8 Film tänkt att offentliggöras efter gärningen	84
9.5 Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till terroristbrott	84
9.5.1 Gärningen hade allvarligt kunnat skada Sverige	84
9.5.2 Syftet var att injaga allvarlig fruktan	86
9.5.3 Faris Al Abdullah har gjort sig skyldig till straffbar förberedelse 86	

9.5.4 Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa	88
9.5.5 Slutsats	90
10 Förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott (Åtalspunkt 5)	91
10.1 Rättsliga utgångspunkter	91
10.2 Faris Al Abdullahs inställning och uppgifter	92
10.3 Tingsrättens bedömning	92
10.3.1 Bedömningen avseende bombtillverkning	92
10.3.2 Faris Al Abdullah har införskaffat instruktioner och beståndsdelar avseende explosiva varor	94
10.4 Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott	95
10.4.1 Föremålen har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott	95
10.4.2 Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa	96
10.4.3 Rubricering	96
10.4.4 Slutsats	97
11 Utbildning för terrorism, grovt brott (åtalspunkt 6)	97
11.1 Rättsliga utgångspunkter	97
11.2 Faris Al Abdullahs inställning	99
11.3 Faris Al Abdullahs uppgifter	99
11.4 Faris Al Abdullah ska dömas för utbildning för terrorism, grovt brott	99
11.4.1 Tagit del av en bombmanual och meddelat denna till annan och lämnat instruktioner	99
11.4.2 Rubricering	101
11.4.3 Slutsats	102
12 Brottskonkurrens	102
13 Påföljd	103
13.1 Faris Al Abdullah	103
13.2 Ahmad Ouda	107

14 Häktning	108
15 Skadestånd	109
15.1 Rättsliga utgångspunkter	109
15.1.1 Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda ska utge skadestånd	110
15.1.2 Faris Al Abdullahs och Ahmad Oudas vårdnadshavare ska utge skadestånd	110
16 Övriga frågor	111
16.1 Förverkande	111
16.2 Sekretess och yppandeförbud	111
16.3 Avgift till brottsofferfonden	111
16.4 Ersättning och återbetalning	111
17 Rätten	113
18 Överklagandeinformation	114

1 PARTER OCH DOMSLUT

1.1 Ali Al Abdullah

Parter

Vårdnadshavare (part)

ALI Ahmad Al Abdullah, 19770210-9757
Nämndemansgården 18 Lgh 0908, 586 43 Linköping
Medborgarskap: Syrien

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde

Advokat Selma Alami
Publicus Advokatbyrå AB
Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Skadestånd

Ali Al Abdullah och Amira Hamada Al Ahmad ska, solidariskt med varandra och med Faris Al Abdullah, betala 11 460 kr av de 100 000 kr som Faris Al Abdullah ska betala till Samuel Alfadhel, samt ränta på beloppet beräknad enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

1.2 Faris Al Abdullah

Parter

Tilltalad

Faris Al Abdullah, 20070102-8094
Teatergatan 5, 291 29 Kristianstad
Medborgarskap: Syrien, Sverige

Offentlig försvarare
Advokat Johan Åkermark
Brottsbyrån Advokat Stockholm AB
Parrmätargatan 7, 112 24 Stockholm

Åklagare

Vice chefsåklagare Henrik Olin och senior åklagare Carl Mellberg
Åklagarmyndigheten
Riksenheten för säkerhetsmål
Box 5553, 114 85 Stockholm

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde
Advokat Selma Alami
Publicus Advokatbyrå AB
Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Brott som Faris Al Abdullah döms för

Deltagande i terroristorganisation (grovt), 2024-01-01 – 2025-02-11, 4 a § 3 st terroristbrottslagen (2022:666)

Förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, 2025-01-01 – 2025-02-11, 29 a § 1 st och 30 a § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor samt 23 kap 2 § 1 st brottsbalken

Förberedelse till mord, 2024-08-14, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 2 § 1 st brottsbalken

Förberedelse till terroristbrott, 2024-08-01 – 2025-02-11, 4 § 1 st och 2 st och 11 § 1 st 2 men terroristbrottslagen (2022:666) samt 23 kap 2 § 1 st brottsbalken

Utbildning för terrorism, grovt brott, 2024-12-07 – 2024-12-16, 9 § 1 st 1 p

och 2 p och 3 st terroristbrottslagen (2022:666)

Påföljd

Fängelse 7 år 10 månader

Rapporterade lagrum

Faris Al Abdullahs ungdom har beaktats vid straffmätningen (29 kap 7 § 1 st första meningen brottsbalken).

Häktning m.m.

Faris Al Abdullah ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

Skadestånd

Faris Al Abdullah ska betala skadestånd till Samuel Alfadhel med 100 000 kr. Faris Al Abdullah ska också betala ränta på beloppet enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

Beloppet ska betalas solidariskt med Ahmad Ouda. Av beloppet ska 11 460 kr betalas solidariskt med Ali Al Abdullah och Amira Hamada Al Ahmad.

Förverkande och beslag

I beslag tagen kroppskamera förverkas jämlikt 36 kap 8 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2025-0201-BG6 p 1). Beslaget ska bestå.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på uppgifterna i det rättspsykiatriska utlåtandet och läkarintyget enligt 7 § lagen om särskild personutredning i brottmål m.m. (1991:2041) som lagts fram vid förhandlingen inom stängda dörrar.

Sekretessbestämmelserna i 15 kap 1 §, 15 kap 2 §, 18 kap 1 §, 18 kap 2 § och 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga på uppgifterna som lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling inom stängda dörrar.

Det förordnande enligt 5 kap 4 § rättegångsbalken (ypandeförbud) som tingsrätten har meddelat under rättegången för uppgift för vilken det gäller sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta gälla för de under förhandlingen inom stängda dörrar närvarande personerna. Förordnandet innebär inte någon inskränkning i vad som i övrigt gäller för sekretess. Överträdelse av förbudet är förenat med straffansvar.

Brottsofferfond

Faris Al Abdullah ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Johan Åkermark ska få ersättning av staten med 466 939 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 328 392 kr arbete
- 42 775 kr tidsspillan
- 2 384 kr utlägg
- 93 388 kr mervärdesskatt

Selma Alami ska få ersättning av staten med 159 198 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 94 764 kr arbete
- 11 237 kr tidsspillan
- 21 357 kr utlägg
- 31 840 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

1.3 Amira Hamada Al Ahmad

Parter

Vårdnadshavare (part)

AMIRA Mustafa Hamada Al Ahmad, 19820327-9065
Sekretess på adress
Medborgarskap: Syrien

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde

Advokat Selma Alami
Publicus Advokatbyrå AB
Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Skadestånd

Amira Hamada Al Ahmad och Ali Al Abdullah ska, solidariskt med varandra och med Faris Al Abdullah, betala 11 460 kr av de 100 000 kr som Faris Al Abdullah ska betala till Samuel Alfadhel, samt ränta på beloppet beräknad enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 22 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på Amira Hamada Al Ahmads adressuppgifter intagna i partsbilagan till denna dom.

1.4 Ahmad Ouda

Parter

Tilltalad

Ahmad Ouda, 20080129-4711
Professorsgatan 11 B Lgh 1001, 215 53 Malmö
Medborgarskap: Syrien, Sverige

Vårdnadshavare
Reema Alkasem
Professorsgatan 11 B Lgh 1001, 215 53 Malmö

Vårdnadshavare
Khaled Aoudeh
Professorsgatan 11 B Lgh 1001, 215 53 Malmö

Offentlig försvarare
Advokat Elisabeth Ask Lundgren
Advokat Elisabeth Ask Lundgren AB
Norra Vallgatan 72, 211 22 Malmö

Åklagare

Vice chefsåklagare Henrik Olin och senior åklagare Carl Mellberg
Åklagarmyndigheten
Riksenheten för säkerhetsmål
Box 5553, 114 85 Stockholm

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde
Advokat Selma Alami
Publicus Advokatbyrå AB
Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Brott som Ahmad Ouda döms för

Deltagande i terroristorganisation (grovt), 2024-01-01 – 2025-02-13, 4 a § 3 st
terroristbrottslagen (2022:666)

Förberedelse till mord, 2024-08-14, 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 2 § 1 st
brottsbalken

Påföljd

Sluten ungdomsvård 1 år 4 månader

Rapporterade lagrum

Ahmad Oudas ungdom har beaktats vid straffmätningen (29 kap 7 § 1 st första meningen brottsbalken).

Skadestånd

Ahmad Ouda ska betala skadestånd till Samuel Alfadhel med 100 000 kr.
Ahmad Ouda ska också betala ränta på beloppet enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

Beloppet ska betalas solidariskt med Faris Al Abdullah. Av beloppet ska 11 460 kr betalas solidariskt med Khaled Aoudeh och Reema Alkasem.

Sekretess

Sekretessbestämmelserna i 15 kap 1 §, 15 kap 2 §, 18 kap 1 §, 18 kap 2 § och 35 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga på uppgifterna som lagts fram vid tingsrättens huvudförhandling inom stängda dörrar.

Det förordnande enligt 5 kap 4 § rättegångsbalken (yppandeförbud) som tingsrätten har meddelat under rättegången för uppgift för vilken det gäller sekretess enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta gälla för de under förhandlingen inom stängda dörrar närvarande personerna. Förordnandet innebär inte någon inskränkning i vad som i övrigt gäller för sekretess. Överträdelse av förbudet är förenat med straffansvar.

Brottsofferfond

Ahmad Ouda ska betala en avgift till brottsofferfonden på 1 000 kr.

Ersättning och återbetalning

Elisabeth Ask Lundgren ska få ersättning av staten med 429 963 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 186 332 kr arbete
- 107 532 kr tidspillan
- 50 106 kr utlägg
- 85 993 kr mervärdesskatt

Beslut om ersättning till advokat Selma Alami, se domslutet avseende Faris Al Abdullah.

Staten ska stå för kostnaderna.

1.5 Khaled Aoudeh

Parter

Vårdnadshavare (part)

Khaled Aoudeh, 19760608-5616
Professorsgatan 11 B Lgh 1001, 215 53 Malmö
Medborgarskap: Syrien, Sverige

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde

Advokat Selma Alami

Publicus Advokatbyrå AB

Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Skadestånd

Khaled Aoudeh och Reema Alkasem ska, solidariskt med varandra och med Ahmad Ouda, betala 11 460 kr av de 100 000 kr som Ahmad Ouda ska betala till Samuel Alfadhel, samt ränta på beloppet beräknad enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

1.6 Reema Alkasem

Parter

Vårdnadshavare (part)

Reema Alkasem, 19860911-6788
Professorsgatan 11 B Lgh 1001, 215 53 Malmö
Medborgarskap: Syrien, Sverige

Målsägande

Samuel Alfadhel

Målsägandebiträde

Advokat Selma Alami

Publicus Advokatbyrå AB

Adolf Fredriks Kyrkogata 13A, 111 37 Stockholm

Domslut

Skadestånd

Reema Alkasem och Khaled Aoudeh ska, solidariskt med varandra och med Ahmad Ouda, betala 11 460 kr av de 100 000 kr som Ahmad Ouda ska betala till Samuel Alfadhel, samt ränta på beloppet beräknad enligt 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

2 YRKANDEN

2.1 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda ska dömas för försök till mord enligt 3 kap 1 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har den 14 augusti 2024 uppsåtligen tillsammans och i samråd försökt att döda Samuel Alfadhel genom att de rest från Sverige till Eppstein i Tyskland, köpt in och beväpnat sig med en kniv, rekognoscerat kring målsägandens bostadsadress samt knackat på hemma hos målsäganden beväpnade med kniv.

Fara för brottets fullbordan har förelegat eller endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten då annan person i målsägandens familj öppnade dörren, agerade mot Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda och därefter kontaktade tyska myndigheter.

I andra hand:

Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har under augusti 2024 tillsammans och i samråd, med uppsåt att döda Samuel Alfadhel, rest från Sverige till Eppstein i Tyskland, köpt in och beväpnat sig med en kniv, rekognoscerat kring målsägandens bostadsadress samt knackat på hemma hos målsäganden beväpnade med kniv. Kniven har varit särskilt ägnad att användas som hjälpmedel vid mordet.

Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa.

2.2 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 2

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah ska dömas för deltagande i terroristorganisation (grovt) enligt 4 a § 3 st terroristbrottslagen (2022:666).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Faris Al Abdullah har under tiden den 1 januari 2024 till och med den 11 februari 2025 i Skåne och Stockholms län eller på annan plats i Sverige uppsåtligen deltagit i verksamhet i en terroristorganisation på ett sätt som varit ägnat att främja, stärka eller understödja organisationen.

Faris Al Abdullah har upprepade gånger under brottsperioden svurit trohet till Islamiska staten (IS), som är en terroristorganisation. Han har vidare deltagit i organisationen genom att bland annat söka skaffa vapen, tagit emot och tillägnat sig instruktioner om hur man konstruerar och använder sprängladdningar särskilt ägnade att användas vid terroristbrott, inhämta propagandamaterial från IS och andra källor som stöder IS samt vidarefördelat detta material i sin helhet eller i delar.

Brottet är grovt eftersom deltagande har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation – IS – inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

Gärningen har inte varit ringa eller med hänsyn till omständigheterna i övrigt försvarlig.

2.3 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 3

Åklagaren har begärt att Ahmad Ouda ska dömas för deltagande i terroristorganisation (grovt) enligt 4 a § 3 st terroristbrottslagen (2022:666).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Ahmad Ouda har under tiden 1 januari 2024 till och med den 13 februari 2025 inom Skåne län och/eller på annan okänd plats i Sverige uppsåtligen deltagit i verksamhet i en terroristorganisation på ett sätt som varit ägnat att främja, stärka eller understödja organisationen.

Ahmad Ouda har under ovan brottsperiod svurit trohet till Islamiska staten (IS), som är en terroristorganisation.

Brottet är grovt eftersom deltagande har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation – IS - inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

Gärningen har inte varit ringa eller med hänsyn till omständigheterna i övrigt försvarlig.

2.4 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 4

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till terroristbrott enligt 4 § 1 st och 2 st och 11 § 1 st 2 men terroristbrottslagen (2022:666) samt 23 kap 2 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Faris Al Abdullah har under tiden den 1 augusti 2024 till och med den 11 februari 2025 i Skåne och Stockholms län med uppsåt att utföra och främja terroristbrott genom att finansiera och försöka finansiera kostnader för utförande av brott, rekognoscerat på tilltänkt plats för terroristbrottet – Kungsträdgården i Stockholm - och tagit befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel, inhandlat klädsel anpassad för gärningen, inhandlat en kroppskamera tänkt att användas vid gärningen samt planerat för och spelat in en film tänkt att offentliggöras efter gärningen. Föremålen har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott.

Syftet med befattningen har varit att genom mord och/eller grov misshandel och/eller allmänfarlig ödeläggelse i Stockholm stad utföra ett attentat med vapen och/eller sprängmedel i Islamiska statens namn och därigenom beröva andra livet och/eller tillfoga andra svåra kroppskador.

Den brottsliga gärningen har allvarligt kunna skada Sverige.

Syftet med gärningen har varit att i Islamiska statens namn injaga

allvarlig fruktan hos en befolkning eller del av befolkning i Sverige som inte delar IS ideologi.

Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa.

2.5 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 5

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott enligt 29 a § 1 st och 30 a § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor samt 23 kap 2 § 1 st brottsbalken.

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Faris Al Abdullah har under tiden den 1 januari 2025 till och med 11 februari 2025 i Skåne och Stockholms län med uppsåt att framställa och hantera explosiva varor införskaffat instruktioner och beståndsdelar därtill. Föremålen har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott.

Brottet är grovt då varan med hänsyn till dess tänka effekt, konstruktion och utformning varit av särskild farlig beskaffenhet samt då hanteringen har skett i en sådan miljö att varan typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning.

Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa.

2.6 Stämningsansökan 2025-11-06, Åtalspunkt 6

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah ska dömas för utbildning för terrorism, grovt brott enligt 9 § 1 st 1 p och 2 p och 3 st terroristbrottslagen (2022:666).

Åklagaren har angett följande gärningsbeskrivning.

Faris Al Abdullah har under 2024 i Skåne län eller på annan plats i Sverige tagit del av en bombmanual med avsikt att använda den för att

begå eller på annat sätt medverka till terroristbrott. Han har vidare mellan den 7-16 december 2024 i Skåne län eller annan plats i Sverige till annan meddelat denna bombmanual och lämnat instruktioner till samme person om tillverkning och användning av bomber särskilt ägnade att användas vid terroristbrott med avsikt att instruktionerna ska användas och med vetskap om att de är avsedda för att begå terroristattentat.

Brottet är grovt eftersom utbildningen har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation - IS - inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

Gärningen har inte varit ringa.

2.7 Häktning m.m.

Åklagaren har begärt att Faris Al Abdullah ska vara kvar i häkte tills fängelsestraffet får verkställas.

2.8 Skadestånd

Samuel Alfadhel har begärt att tingsrätten ska förplikta Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda att solidariskt till honom utge skadestånd med 250 000 kr avseende kränkning för försök till mord alternativt med 125 000 kr avseende kränkning för förberedelse till mord.

Vidare yrkar Samuel Alfadhel att tingsrätten ska förplikta Ali Al Abdullah och Amira Hamada Al Ahmad att, i egenskap av vårdnadshavare för Faris Al Abdullah, svara solidariskt med honom till ett belopp om 11 460 kr samt att Khaled Aoudeh och Reema Alkasem, i egenskap av vårdnadshavare för Ahmad Ouda, ska svara solidariskt med honom till ett belopp om 11 460 kr.

På beloppen yrkas ränta i enlighet med 4 och 6 §§ räntelagen från den 14 augusti 2024 till dess full betalning sker.

2.9 Förverkande och beslag

Åklagaren har yrkat att i beslag tagen kroppskamera förverkas jämlikt 36 kap 8 § brottsbalken (Polismyndigheten, 2025-0201-BG6 p 1).

3 SAMMANFATTNING

Åtalet avser händelser som har utspelat sig under 2024 och 2025 i Sverige och Tyskland.

I målet prövas anklagelser mot Faris Al Abdullah, 19 år, angående deltagande i en terroristorganisation, grovt brott, förberedelse till terroristbrott, förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, samt utbildning för terrorism, grovt brott. Brotten har alla haft en koppling till Faris Al Abdullahs önskan att utföra ett terroristattentat i IS namn. I målet prövas även Faris Al Abdullahs ansvar avseende försök till mord, alternativt förberedelse till mord i Tyskland.

Målet avser även anklagelser mot Ahmad Ouda, 17 år, angående deltagande i en terroristorganisation, grovt brott samt för försök till mord, alternativt förberedelse till mord i Tyskland.

Faris Al Abdullah är född och delvis uppvuxen i Syrien och kom till Sverige år 2018. Han är svensk och syrisk medborgare. Ahmad Ouda är medborgare i Sverige och Syrien.

I målet har Faris Al Abdullah varit föremål för en s.k. inhämtningsoperation. Han har i samband med det haft kontakt med en infiltratör från polisen från december 2024 till februari 2025. En stor del av bevisningen i målet rör Faris Al Abdullahs kontakter med infiltratören, men bevisningen i målet utgörs även av annan skriftlig och muntlig bevisning.

Tingsrätten har bedömt att inhämtningsoperationen har genomförts på ett sätt som inte har påverkat Faris Al Abdullahs rätt att försvara sig mot anklagelserna. Det har därför inte funnits skäl att ifrågasätta den bevisning som presenterats genom inhämtningsoperationen och hur bevisningen har tillkommit. Vid bedömningen har tingsrätten beaktat att Faris Al Abdullah

redan innan operationen inleddes hade en stark vilja att utföra ett attentat i IS namn. Faris Al Abdullah har därmed inte utsatts för någon otillbörlig påverkan genom inhämtningsoperationen i fråga om initiativet och viljan att begå brott. Dessutom har den bevisning som inhämtats genom operatörens medverkan inte utgjort den enda bevisningen i målet. Det finns även stöd för tingsrättens slutsatser i annan bevisning än enbart den bevisning som inhämtats genom infiltrationsoperationen.

I målet har framkommit att Faris Al Abdullah har sympatiserat med IS under den tid som brotten begicks. Han har bland annat haft en omfattande kontakt med likasinnade över internet och har haft tillgång till stora mängder våldsbejakande islamistisk IS-propaganda. Han har även i kontakt med andra tydligt uttryckt att han har haft en vilja och en önskan att utföra ett terroristattentat, i Sverige eller utomlands. I målet är också utrett att Ahmad Ouda under flera år har sympatiserat med IS, bland annat vid tiden för de gärningar som är aktuella i målet.

Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda döms i målet för förberedelse till mord i Tyskland. Genom vad som framkommit av utredningen anser tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att de båda tilltalade tillsammans och i samråd rest från Sverige till Tyskland, inhandlat och beväpnat sig med en kniv, rekognoscerat kring målsägandens bostad samt sökt målsäganden vid dennes bostad. Tingsrätten anser att både Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har deltagit aktivt i utförandet av gärningen och att de har delat samma uppsåt att döda målsäganden. Bevisningen avseende de tilltalades planer och uppsåt har framkommit bland annat genom inhämtningsoperationen med operatören. Tingsrätten anser inte att det finns förutsättningar att döma de tilltalade för försök till mord eftersom försökspunkten inte har ansetts vara uppnådd vid gärningens utförande.

Faris Al Abdullah har erkänt de övriga gärningarna i målet som rör terroristbrottslagen och lagen om brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, dvs. alla gärningar som har en tydlig koppling till

IS. Tingsrätten har vid prövningen prövat om hans erkännande vinner stöd av den bevisning som åklagaren åberopat.

Tingsrätten har funnit det styrkt att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har svurit trohet till IS tillsammans, vilket framgår av den film på trohetseden som åklagaren har presenterat. Det är även styrkt att Faris Al Abdullah har svurit trohet till IS vid ett flertal andra tillfällen. Att svära trohet till IS innebär ett deltagande i en terroristorganisation och både Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda döms därför för deltagande i terroristorganisation, grovt brott. Faris Al Abdullah döms även för samma brott eftersom han har försökt skaffa vapen, han har tagit emot och tillägnat sig instruktioner om hur man använder sprängladdningar avsedda för terroristbrott och eftersom han har vidarefördat propagandamaterial från IS. Han har genom detta agerande aktivt deltagit i verksamheten i en terroristorganisation på sätt som främjat, stärkt eller understött organisationen. Eftersom brottet har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation rubriceras brottet som grovt.

Tingsrätten har ansett att det är utrett i målet att Faris Al Abdullah har haft en tydlig vilja och en önskan att utföra ett terroristattentat med vapen och sprängmedel i Sverige i Islamiska statens namn. Målet har varit Kulturfestivalen i Stockholm i augusti 2025. Faris Al Abdullahs avsikter och mål har även bekräftats av honom under huvudförhandlingen i målet.

Det är enligt tingsrätten också styrkt att han har vidtagit förberedande åtgärder och tagit befattning med hjälpmedel för att utföra det kommande attentatet. Faris Al Abdullah har förberett utförandet av brottet genom att finansiera kostnader för brottet, genom att rekognoscera i Kungsträdgården och spela in en martyrfilm som skulle ha publicerats vid gärningen. Han har även befattat sig med instruktioner och beståndsdelar för tillverkning av sprängmedel samt inhandlat klädsel och en kroppskamera som han avsåg att filma attentatet med. Syftet med attentatet var att beröva andra livet och tillfoga andra svåra kroppsskador.

Tingsrätten anser att terroristbrottet allvarligt har kunnat skada Sverige och att syftet har varit att i Islamiska statens namn injaga allvarlig fruktan hos en del av befolkningen i Sverige som inte delar IS ideologi.

Enligt ett utlåtande från Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter har det med hjälp av de instruktioner till sprängmedel samt de beståndsdelar till dessa som Faris Al Abdullah har inhandlat funnits förutsättningar för att tillverka en funktionsduglig improviserad sprängladdning. Tingsrätten har även konstaterat att Faris Al Abdullah med hjälp av de instruktioner han har haft tillgång till påbörjat en tillverkning av ett potentiellt mycket skadligt sprängmedel. Även om sprängmedlet inte hunnit färdigställas anser tingsrätten att Faris Al Abdullah har varit synnerligen motiverad att utföra ett attentat i IS namn.

Förberedelsen för brottet är sammantaget så konkret att straffansvar föreligger. Vid bedömningen har tingsrätten beaktat Faris Al Abdullahs motivation, förberedelsegärningar, samt att såväl tidpunkt, mål som tillvägagångssätt redan bestämts.

Faris Al Abdullah döms i målet för förberedelse till terroristbrott.

Tingsrätten anser även att de beståndsdelar som inhandlats samt instruktionerna har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid ett fullbordat brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor.

Vid bedömningen har tingsrätten konstaterat att de varor som inhandlats skulle komma att ingå som beståndsdelar i explosiva varor. Av ovan nämnt utlåtande från Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter framgår att man med de beståndsdelar som inhandlats sannolikt kan tillverka fungerande explosiva blandningar om man följer de instruktioner Faris Al Abdullah har haft tillgång till.

Även om de explosiva sprängmedlen ännu inte har färdigställts anser tingsrätten att Faris Al Abdullah kan dömas till ansvar för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor (jfr NJA 2011 s. 637).

Tingsrätten har bedömt att samlingen av föremål i form av beståndsdelar och instruktioner varit särskilt ägnad att användas som hjälpmedel vid brott av det slag som nu är i fråga.

Mot bakgrund av vad som framkommit om Faris Al Abdullahs motivation och att han redan köpt in beståndsdelar och påbörjat tillverkningen av sprängmedel, anser tingsrätten att det finns förutsättningar att döma honom för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor. Gärningen utgör ett grovt brott eftersom sprängmedlen anses vara särskilt farliga och eftersom hanteringen skett i en sådan miljö där sprängmedlet typiskt sett kan komma till brottslig användning.

Faris Al Abdullah döms även för utbildning för terrorism, grovt brott.

Tingsrätten har funnit styrkt att han har tagit del av en bombmanual samt att han skickat denna till flera personer. Han har även förklarat för en annan person hur man ska gå tillväga för att tillverka bomben.

Enligt tingsrätten har Faris Al Abdullah dels genom självstudier tillägnat sig bombmanualen och instruktionerna och har även genom att förklara instruktionerna för andra visat att han tillägnat sig dessa. Både meddelandet av manualen och de specifika instruktioner som Faris Al Abdullah har lämnat utgör instruktioner om tillverkning av ett hjälpmedel som är särskilt ägnat att användas vid terroristbrottet. Tingsrätten har ansett att det är uppenbart att Faris Al Abdullah har haft en avsikt att instruktionerna ska användas och varit medveten om att instruktionerna ska användas för att begå terroristbrott. Brottet har rubricerats som grovt eftersom gärningen har avsett brottslighet som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

När det gäller påföljderna döms Faris Al Abdullah för samtliga åtalade brott till fängelse i sju år och tio månader. Eftersom Faris Al Abdullah var under 18 år när en del av brotten begicks och när en del av gärningsmomenten i andra brott påbörjades, har tingsrätten beaktat hans ålder vid straffmätningen. Likaså har

tingsrätten beaktat att Faris Al Abdullah varit häktad en längre tid med restriktioner. Faris Al Abdullah ska kvarbli i häkte.

Ahmad Ouda döms till sluten ungdomsvård i ett år och fyra månader. Hans ålder har beaktats vid påföljdsbestämningen.

Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har ålagts att solidariskt betala kränkningersättning med 100 000 kr till målsäganden avseende förberedelse till mord. Kränkningersättningen ska betalas solidariskt med de tilltalades respektive vårdnadshavare upp till ett belopp om 11 460 kr.

4 DOMENS DISPOSITION OCH SEKRETESS

Tingsrätten avser inledningsvis att kort redogöra för utredningen i målet, grundläggande principer för bevisvärderingen och betydelsen av att viss del av utredningen tillkommit genom s.k. provokativa åtgärder.

Därefter ges en kort bakgrund om IS, en redogörelse för relevanta termer, samt en bedömning av de tilltalades radikaliseringsprocess. Tingsrätten prövar sedan de åtalade gärningarna och därefter frågor om påföljd, skadestånd, särskilda yrkanden, häktning, sekretess och ersättning till försvarare och målsägandebiträden.

De tilltalades inställning samt egna uppgifter har angetts i anslutning till respektive åtalspunkt. En sammanfattning av målsägandens uppgifter har redovisats i domen. Därutöver redogör tingsrätten i domskälen för relevanta delar av den muntliga och skriftliga bevisningen.

Flera vittnen i målet har vittnat med angivande av ett specifikt tjänstenummer eller kvalificerad skyddsidentitet. De har även avlagt ed med angivande av deras specifika nummer.

Tingsrätten har med stöd av 27 § andra stycket lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare hållit stora delar av förhandlingen inom stängda dörrar.

En stor del av genomgången av åklagarens bevisning och förhör med målsäganden och vittnen har av sekretessskäl hållits bakom stängda dörrar. De uppgifter som skyddas av sekretess rör huvudsakligen uppgifter om annan stat eller mellanfolklig organisation, s.k. utrikessekretess (15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen, OSL), Sveriges försvar (15 kap. 2 § OSL), tvångsmedel i brottmål (18 kap. 1 § OSL) polisens underrättelseverksamhet (18 kap. 2 § OSL) samt uppgifter om enskilda förhållanden i förundersökning (35 kap. 1 § OSL).

Domen är formulerad så att den ska gå att förstå trots att läsaren inte får ta del av de uppgifter som omfattas av sekretess.

5 UTREDNINGEN I MÅLET

5.1 Åklagarens bevisning

5.1.1 Muntlig bevisning

Förhör har hållits med de tilltalade under åtalspunkterna.

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Samuel Alfadhel och vittnesförhör med hans söner Josef Al-Fadil och Aboalfadil Al-Fadil.

Dessutom har förhör hållits med S9951, Akseli Saviranta, S6596, 1116S, S1953, K14 och Operatör 1 (OP1). Ljud- och bildupptagningen från förhör under förundersökningen med Chrissi Kiparissoudi har spelats upp.

S9951 är analytiker vid Säkerhetspolisen och har hörts angående bland annat Islamiska staten och dess verksamhet, dess modus för terroristattentat, organisationsstruktur samt radikalisering och rekrytering inom IS.

Akseli Saviranta är analytiker vid Europol och har hörts angående propaganda och rekrytering inom IS, online-innehåll kopplat till IS, sambandet mellan online-innehåll kopplat till IS och utförande av terroristattentat, den radikaliseringsprocess som sker online kopplat till IS samt de tilltalades trohetsed till IS och Faris Al Abdullahs martyrvideo.

S6596 arbetar vid Säkerhetspolisen och har hörts bland annat om Faris Al Abdullahs radikaliseringsprocess.

1116S arbetar på Polismyndighetens Nationella bombdatacenter och har hörts om sin bedömning av instruktioner och instruktionsfilmer om sprängmedelstillverkning.

S1953 arbetar vid Säkerhetspolisen och har hörts angående den informationsinhämtning som skett från Faris Al Abdullah.

K14 är medarbetare vid Polisen och har hörts angående sina arbetsuppgifter som koordinator till Operatör 1, formerna för och genomförandet kring den informationsinhämtning som skedde riktat mot Faris Al Abdullah.

OP1 är medarbetare vid Polisen och har hörts angående de närmare formerna för och genomförandet kring informationsinhämtningen som skedde riktat mot Faris Al Abdullah.

5.1.2 Skriftlig bevisning

Åklagaren har åberopat omfattande skriftlig bevisning. I stor utsträckning har samma bevisning åberopats för åtalspunkterna 1–3 respektive för åtalspunkterna 4–6.

I målet har Faris Al Abdullah varit föremål för hemliga tvångsmedel och för en s.k. inhämtningsoperation. Han har i samband med det haft kontakt med en operatör/infiltratör från polisen från december 2024 till februari 2025.

Avseende åtalspunkterna 1–3 har åklagaren presenterat flera promemorior och skrivelser från Säkerhetspolisen och Europol. Skrivelser från Säkerhetspolisen har bland annat redogjort för material som har inhämtats med hjälp av hemliga tvångsmedel i form av transkriberingar av chattar och samtal. Vidare har material från utlandet åberopats i form av polisrapporter och svar på begäran om rättslig hjälp. Ljudupptagningar, loggar och transkriberingar från chattar och ljudupptagningar har presenterats från kontakten mellan Faris Al Abdullah

och operatören från polisen. Filmer har spelats upp av två personer som svär trohetsed samt med ett urval av filmmaterial som påträffats i Faris Al Abdullahs mobiltelefon. Åklagaren har åberopat IT-forensisk undersökning och beslagsprotokoll avseende de tilltalades mobiltelefoner och datorer.

Avseende åtalspunkterna 4–6 har åklagaren åberopat material som inhämtats från hemliga tvångsmedel i form av transkriberingar av chattar och samtal. Vidare har loggar, transkriberingar och ljudfiler från samtal mellan Faris Al Abdullah och operatören från polisen presenterats. Filmklipp och manualer som innehåller instruktioner rörande bombtillverkning har åberopats, liksom promemorior från Säkerhetspolisen om bombtillverkningen. Ett utlåtande från Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter har presenterats. Vidare har PM åberopats beträffande fynd från husrannsakan och beslagsprotokoll.

5.2 Målsägandens bevisning

Målsäganden har biträtt åtalet och åberopat samma bevisning som åklagaren. Därutöver har han åberopat ett utdrag från sociala medier.

5.3 Tilltalades bevisning

Faris Al Abdullah har åberopat del av polisförhör med målsäganden och vittnet Josef Al-Fadil som bevisning.

Ahmad Ouda har inte åberopat någon bevisning.

6 DOMSKÄL

6.1 Allmänt om bevisvärderingen

Tingsrätten ska efter prövning av allt som förekommit under huvudförhandlingen avgöra vad som är bevisat i målet. Beviskravet i brottmål brukar uttryckas så att det för en fällande dom krävs att det ska vara ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till brottet. I kravet ligger att utredningen ska vara så fullständig att det inte finns anledning att anta att

ytterligare undersökning skulle ändra bedömningen. Domstolen ska på grundval av den presenterade utredningen kunna dra slutsatsen att det inte finns andra praktiskt möjliga förklaringar till händelseförloppet som det finns anledning att räkna med i just det fall som bevisprövningen avser (se t.ex. NJA 2023 s. 29 I).

Det är åklagaren som har bevisbördan för sina påståenden och har även i förekommande fall att motbevisa den tilltalades invändningar, om inte dessa av olika skäl kan bortses från. Åklagarnas bevisbörda innefattar också uppsåt och sådana förhållanden som hur ett brott bör rubriceras.

Enligt 35 kap. 3 § andra stycket rättegångsbalken skall rätten pröva vilken bevisverkan den tilltalades erkännande skall ha. I mål som rör allvarigare brottslighet, som i det nu aktuella, bör den tilltalades erkännande inte utan vidare kunna läggas till grund för fällande dom om det inte styrks av andra omständigheter. Erkännandet måste därmed ha stöd av övrig utredning för att åtalet ska bifallas. Ett erkännande är således att se som ett bevisfaktum bland andra bevisfakta i målet (se NJA 2001 s. 687).

6.2 Inhämtning av bevisning genom provokativa åtgärder¹

Provokativa åtgärder innebär i grunden att myndigheterna på olika sätt interagerar med en person, vanligtvis en person som misstänks för brott, för att därigenom påverka hans eller hennes handlande, framför allt på ett sådant sätt att det kan säkras bevisning om brott.

För att få använda provokativa åtgärder måste det som huvudregel vara fråga om en stark misstanke om ett grovt brott. Det bör även saknas alternativa,

¹ Avsnittet hämtat från SOU 2025:109 om inte annat anges.

mindre ingripande, tillvägagångssätt eller att de som finns redan har prövats utan framgång. Enligt behovsprincipen ska vidare provokationen kunna antas leda till väsentliga och i utredningen användbara resultat. Allmänt gäller att provokationsåtgärder måste användas med största restriktivitet och handhas med stor urskillning. En tvångsåtgärd ska även stå i rimlig proportion till det önskade målet med åtgärden enligt proportionalitetsprincipen.

Vid bedömningen av om en provokativ åtgärd ska anses vara tillåten eller inte, bör tyngdpunkten läggas vid om någon har förmåtts att begå ett brott som han eller hon annars inte skulle ha begått. En provokation som leder till att ett brott begås är dock tillåten, om brottet ändå skulle ha blivit begånget, men vid en annan tidpunkt, kanske på en annan plats och med andra personer. Det är alltså tillåtet att framkalla den individualiserade brottsliga handlingen, men inte att väcka en brottslig vilja.

En provokation kan därmed antas vara tillåten om den begås genom underlåtenhet eller genom att man på ett passivt sätt ”spelar med” i ett skeende som drivs framåt av någon annan. Om det exempelvis finns en stark misstanke om att brottslighet redan föreligger eller om man kan konstatera brottslig vilja av sådan styrka att det bara är en tidsfråga innan brottet fullbordas, tyder mycket på att provokationen i sig inte väcker den brottsliga viljan. Vad som provoceras fram då, är endast den handling där den brottsliga avsikten manifesteras.

Vid prövningen av ett åtal som föregåtts av en provokation är domstolens primära uppgift att avgöra om den genomförda åtgärden i något avseende påverkar ansvarsfrågan. Bevisning som har kommit fram vid en provokation, utan sedvanliga garantier för den enskildes rättssäkerhet, ska bedömas med särskild försiktighet. Domstolen ska vid bedömningen av om bevisningen kan anses vara otillbörlig beakta om den tilltalades rätt till en rättvis rättegång enligt Europakonventionen har åsidosatts genom åtgärderna. Härvid ska fästas avseende vid om den framprovocerade bevisningen har utgjort den enda bevisningen mot den tilltalade eller om det även finns annan bevisning till stöd

för åtalet. Bevisningen ska således ställas i relation till annan utredning och rättegången ska ses som en helhet. Om otillbörliga åtgärder har förekommit under bevisprovokationen ska detta beaktas, främst genom val och bestämning av påföljd. (Se NJA 2011 s. 638).

En infiltratör, vilket är den typ av provokativ åtgärd som tillämpats i nu aktuellt fall, arbetar på ett informellt sätt, döljer utredningsåtgärder för den misstänkte, för samtal med, träffar och utvecklar en personlig relation till den misstänkte i syfte att få honom eller henne att avslöja information om brottslighet som ska användas för bevisning (Åklagarmyndighetens rättsliga vägledning - Provokation och infiltration inom förundersökning, 2022:23).

6.2.1 Tingsrättens övergripande bedömning av inhämtningsoperationen

I nu aktuellt ärende har en inhämtningsoperation utförts genom att Faris Al Abdullah har haft kontakt med en operatör från polisen genom infiltration. Det primära syftet med inhämtningen har enligt åklagaren varit att klarlägga Faris Al Abdullahs intentioner och att förhindra ett attentat.

Åklagaren har redogjort för de närmare förutsättningarna för inhämtningsoperationen samt hur denna inleddes.

På ett övergripande plan kan konstateras att operatören och Faris Al Abdullah hade kontakt från december 2024 till februari 2025, det vill säga under sammanlagt cirka sex veckor. Kontakt mellan operatören och Faris Al Abdullah skedde via meddelanden och personliga möten. Mötena ägde rum den 2, 10 och 20 januari 2025 samt den 2 och den 9 – 11 februari 2025.

Åklagaren har gjort gällande att operationen i sin helhet byggde på att Faris Al Abdullah kommunicerade och fysiskt träffade operatören av fri vilja. All kontakt mellan operatören och tilltalad har dokumenterats av operatören. Ramverket för operationen beslutades av åklagaren där både begränsningar och möjligheter klargjordes. En löpande bedömning avseende de integritetskränkande åtgärder som en infiltration innebär gjordes under ärendets

gång i syfte att säkerställa att åtgärderna stod i proportion till de brott den då misstänkte planerade att genomföra. Fokus för inhämtningen har enligt åklagaren varit den misstänktes önskan och förmåga att genomföra ett storskaligt attentat men även annan form av dödligt våld.

Tingsrätten gör följande bedömning av inhämtningsoperationen.

Inledningsvis kan det konstateras att det har rört sig om misstankar för mycket allvarlig brottslighet. Det har även enligt vad som framkommit genom utredningen i målet förelegat en uppenbar risk för att mycket allvarlig brottslighet skulle kunna begås. Redan innan operationen inleddes fanns misstankar om att allvarlig brottslighet planerades av Faris Al Abdullah. Inhämtningen kan därför inte anses ha varit obehövlig. Det har heller inte framkommit något som tyder på att inhämtningen skulle ha genomförts på ett oproportionerligt sätt. Försvaret har inte heller, på ett generellt plan, haft några invändningar mot hur inhämtningsoperationen genomfördes.

När det gäller Faris Al Abdullahs brottsliga vilja att utföra ett attentat, har utredningen visat att han redan före det att inhämtningsoperationen påbörjades hade olika planer på, och en stark önskan, att genomföra ett attentat.

Bland annat har han i en kommunikation med en okänd person i såväl oktober som december 2024 uttryckt en önskan om att själv genomföra ett självmordsattentat i Israel. Han har även i detalj beskrivit att en sådan självmordsoperation kunde ske genom att man utrustad med bomber tar sig till en stor tillställning eller fest.

Det framgår även att Faris Al Abdullah i mitten på december 2024 i kommunikationer uttryckt en vilja att utföra i Sverige om det inte gick att utföra i Israel samt att han skulle "avboka" Israel och genomföra en attack i Sverige.

Faris Al Abdullah har därefter ändrat sina planer och det har framkommit att han i december 2024 i en chatt uttryckt att han ville "genomföra" i Frankrike. I

slutet av december 2024 vidtog han även åtgärder som indikerade att han hade för avsikt att genomföra en resa till Frankrike, bland annat har foton på tågbiljetter från Sverige till Paris återfunnits.

Det kan därmed konstateras att det vid tiden för inhämtningsoperationens inledande i slutet på december redan fanns en tydlig brottslig vilja hos Faris Al Abdullah att genomföra ett attentat i IS namn, även i Sverige.

Det finns inte heller något som tyder på att Faris Al Abdullah har utsatts för någon otillbörlig påverkan av operatören i fråga om initiativet att begå brott. Detta får även stöd av den omfattande bevisning åklagaren har presenterat avseende kontakten mellan operatören och Faris Al Abdullah. Det bekräftas även av vittnesmålen från OP1 och K14, som i sina förhör har utvecklat de närmare omständigheterna kring operationen. OP1 har i sitt vittnesmål även betonat att Faris Al Abdullah har varit drivande och hade ett tydligt syfte med sitt handlande. Tingsrätten noterar även att de uppgifter som lämnats av Faris Al Abdullah avseende åtalpunkt 1 har skett helt på hans eget initiativ.

Som tingsrätten återkommer till i domskälen utgörs bevisningen i målet till stor del av information från Faris Al Abdullahs kontakt med operatören. En betydande del av bevisningen utgörs dock även av andra källor, bland annat information som inhämtats på annat sätt i form av exempelvis chattar och samtal med andra personer. Den bevisning som inhämtats genom operatörens medverkan utgör därmed inte den enda bevisningen i målet. Det finns därmed även stöd för tingsrättens slutsatser i annan bevisning än enbart den bevisning som inhämtats genom infiltrationsoperationen.

Därutöver konstateras att även om åtgärderna inleddes när Faris Al Abdullah var precis under 18 år, har majoriteten av samtalen, chattarna och de fysiska mötena dock skett efter att Faris Al Abdullah fyllt 18 år.

Sammantaget anser tingsrätten att det genom den utredning som presenterats inte har framkommit att inhämtningsoperationen kan anses ha utsatt Faris Al Abdullah för en sådan otillbörlig påverkan att åtgärderna ska anses ha varit

otillåtna. Faris Al Abdullahs rätt till en rättvis rättegång enligt Europakonventionen har inte heller åsidosatts genom åtgärderna.

Tingsrätten kommer i domskälen att bemöta de mer specifika invändningar som i förekommande fall gjorts från Faris Al Abdullahs sida avseende inhämtningsoperationen.

6.3 Terminologi

Tingsrätten kommer i domen att återkomma till vissa begrepp på arabiska som är relevanta i målet.

Ordet *bay'ah* betyder trohetsed och innebär ett bindande kontrakt. *Kunya* är en typ av alias eller krigsnamn. *Hijrah* betyder att utvandra. *Kufr/kuffar* är beskrivning av en avfälling, otrogen. Inom IS tolkning av islam och retorik används begreppet för att beskriva alla som inte delar IS ideologi.² *Amaliya* står för martyrskapsoperation. *Nasheed* är en islamisk sång eller hymn utan instrument. Nasheeden har ett radikalt religiöst fokus med olika teman. Enligt Europol används vissa nasheeder i syfte att uppmuntra religiöst motiverade våldsdåd.³ *Jihad* betyder strävan eller kamp.

Al-Dawla betyder ”staten” och är ett annat namn för Islamiska Staten (IS).

Även om flera olika namn finns för Islamiska Staten kommer tingsrätten i denna dom enbart använda förkortningen IS eller Islamiska staten.

² Ordlista på arabiska begrepp, aktbil. 153.

³ Skrivelse från Europol ”Provisions of expertise - Al Abdullah and Ouda”.

6.4 Kort om Islamiska staten (IS)⁴

IS tillhör den sunnitiska trosinriktningen inom islam. För IS är målsättningen en muslimsk stat baserat på islam och sharialagar. Gruppen ger sig även rätt att straffa de som har gjort fel, vilket de menar är en plikt som ses som en typ av *jihad*. IS menar att våld kan användas såväl mot militära och civila mål samt mot andra muslimer som inte följer den tolkning av islam som IS anser är riktig. Alla som inte delar IS uppfattning anses vara otrogna.

IS söker gehör för sin ideologi, territoriella kamp och sunnitisk upprättelse. Det sker bland annat genom att indirekt försöka påverka beslutsfattare genom attentat. I förlängningen är syftet att detta ska förmå politiker att vidta eller avstå från att vidta åtgärder som begränsar eller motverkar IS. Attentat utanför konfliktområdet kan anses ha syftena att skada, skrämmas och inspirera.

IS har sedan 2014 uppmanat sina anhängare att göra vad de kan för att delta i kampen där de befinner sig och med de medel som finns. På senare tid har de vanligaste metoderna utgjorts av exempelvis fordonsattacker, attentat med knivar eller stickvapen och attacker med improviserade sprängladdningar, s.k. IED. Islamistiska terroristdåd är ofta utförda av självradikaliserade och självlärda individer som agerar ensamma och inte i grupp. Utvecklingen har underlättats av förekomsten av instruktioner, effektiv propaganda och rekryteringsmaterial på internet.

Tingsrätten återkommer nedan till betydelsen av propaganda inom IS.

⁴ Avsnittet bygger på Promemoria från Säkerhetspolisen "Islamistiskt motiverad terrorism och Islamiska staten" och Skrivelse från Europol "The role of 'jihadist' media and media operatives in promoting terrorist attacks", samt vittnesmålen från S9951 och Akseli Saviranta.

6.5 Betydelsen av propaganda och nasheeder inom IS⁵

Vittnet Akseli Saviranta, analytiker på Europol, har beskrivit propaganda i sammanhanget som en strategisk kommunikation med syfte att påverka åsikter och beteenden för att vinna stöd. Av en rapport han varit delaktig i att ta fram framgår att propaganda utgör en viktig del i att mobilisera anhängare till jihadistiska terroristorganisationer att utföra attentat. Tidigare uppmuntrades till att göra s.k. *hijra*, att flytta till IS-kontrollerat område och delta i den väpnade kampen på plats, men numera uppmuntras till attentat av *jiha*d i de länder man bor. Jihadistisk propaganda förlitar sig framför allt på decentraliserade medieplattformar och privata kanaler för att underlätta tillgång till propaganda för anhängare.

Radikaliseringsprocessen inom exempelvis IS sker numera främst inom digitala miljöer. Processen kan börja genom öppna kanaler för att därefter övergå till exempelvis krypterade meddelandeapplikationer. IS mediastrategi är väl anpassad till yngre personer som behärskar olika kommunikationsmetoder.

Akseli Saviranta har även berättat att man blir en del av en självradikaliseringsprocess när man konsumerar en stor mängd propaganda och dessutom delar propagandan vidare. Han har även beskrivit att en person som själv aktivt söker efter propagandamaterial har nått en högre nivå av radikalisering. En radikalisering inom IS går oftast igenom tre steg, först själva radikaliseringen, sedan att man svär trohetseden och sedan förbereds en martyrvideo.

⁵ Avsnittet bygger huvudsakligen på skrivelser från Europol ”The role of jihadist media and media operatives in promoting terrorist attacks” och ”Intelligence package”.

Enligt Akseli Saviranta finns det skillnader mellan en nasheed i den våldsbejakande islamistiska miljön och andra nasheeder. Vissa nasheeder handlar om profeten, högtider och utgör ett uttryck för religion. Inom IS är dock nasheederna våldsbejakande och utgör enligt Akseli Saviranta ett verktyg för radikaliserings. Om en person innehar en stor mängd nasheeder tyder detta på en radikaliserings.

6.6 De tilltalades ideologiska bakgrund

6.6.1 Faris Al Abdullah

Faris Al Abdullahs uppgifter

I oktober 2024 flyttade han till ett HVB-hem i Kristianstad. Han bodde där till februari 2025. Han erkänner inte längre sin familj som familj eftersom de är otrogna och tolkar islam fel.

Han anser inte att han genomgick en radikaliserings under hösten 2024. Han visste ingenting om IS före sommaren 2024 då han började läsa på mer. IS är felaktigt svartmålat. Det IS säger är sanningen och han önskar att IS ska bli som de en gång var. Det som står i koranen överensstämmer med vad IS står för. Det är rätt att IS dödar och skadar de som skadat eller dödat muslimer. En avrättning är en hämnd för det som muslimer utsatts för. Han anser att gud förpliktigar honom att kriga mot dem som krigar mot IS. Materialet han har tagit del av är inte våldsamt. Personer som dör i filmerna har mördat muslimer och därför straffas de.

När han bodde i Kristianstad på HVB-hemmet hade han en oregelbunden dygnsrytm på grund av bönetider. Han umgicks bara med folk över internet genom chattar och videosamtal.

Han har ett *kunya* eftersom profeten Muhammed döpte sin son innan han föddes och han gör allt som profeten Muhammed gjorde för att få goda gärningar.

I december 2024 ville han resa för att ansluta sig till IS, men den person han hade kontakt med dog i strid. Sedan blev det svårt att resa. Han har svurit trohet, *bay'ah*, till IS. Det är han som syns på de filmer som åklagaren visat. Om en person svär trohet och menar det han säger innebär det att personen har anslutit sig till IS. Han är stolt över att ha svurit trohet och det betyder allt för honom. Anledningen till att han hade en Al-Qaida flagga hemma var för att han inte fick tag på en IS-flagga. Han ritade en IS flagga i häktet eftersom han mår bra av att se den.

Han har känt Ahmad Ouda länge, de fick kontakt via internet.

Faris Al Abdullahs radikalisering⁶

Faris Al Abdullah har haft tillgång till ett flertal krypterade meddelandeapplikationer. Av material som har inhämtats från Faris Al Abdullah genom hemliga tvångsmedel framkommer att han i september och oktober 2024 hade tillgång till bilder och textfiler med koppling till IS, bland annat från IS tidskrift Al-Naba. Tidskriften innehåller typiskt sett uppdateringar om IS framgångar på slagfältet samt ideologiskt fokuserade artiklar. Enligt Säkerhetspolisens bedömning utgjorde en del av materialet Faris Al Abdullah hade tillgång till typisk IS-propaganda. I december påträffades bilder på döda människor och kroppar med svåra skador och antalet propagandavideor i Faris Al Abdullahs telefon ökade kraftigt. Utvecklingen fortsatte i januari och februari 2025 då videorna blev allt mer grafiska och till en ökande del utgjordes av närgångna skildringar av synnerligen brutalt våld med

⁶ Om inte annat anges baseras avsnittet huvudsakligen på Promemoria från Säkerhetspolisen "Faris Al Abdullahs radikaliseringsprocess", Skrivelse från Europol: "The role of 'jihadist' media and media operatives in promoting terrorist attacks", Promemoria från Säkerhetspolisen "Faris Al Abdullahs flaggor", Promemoria från Säkerhetspolisen "Faris Al Abdullahs aktivitet i chattgrupper", samt Skrivelse från Europol "Provisions of expertise - Al Abdullah and Ouda".

förnedrande inslag och mot försvarslösa individer. Exempelvis visas filmer av regelrätta avrättningar, halshuggningar och människor som sprängs sönder. Faris Al Abdullah har bland annat tagit del av en film som visar avrättningen av den jordanska stridsflygaren Muath al-Kasasbeh som brändes till döds i Syrien 2015. Av utredningen framkommer att Faris Al Abdullah har reagerat på vad som bedöms vara våldsbejakande islamistiskt material med glädje och upprymdhet.

Av utredningen framgår även att Faris Al-Abdullah innehaft och fotograferat av en svart flagga med vit text som kan associeras med Al Qaida. En identisk flagga togs även i beslag i samband med att Faris Al Abdullah greps. Faris Al Abdullah har även ritat av den svartvita flagga som används av IS, som liknar Al Qaidas flagga, både innan han greps i början av 2025 och under tiden han var häktad.

Faris Al Abdullah har därutöver varit medlem och deltagit aktivt i hundratals chattgrupper. Flera av grupperna har haft ett våldsbejakande islamistiskt innehåll. Kommunikationerna som han deltagit i har handlat om att dela IS aktiviteter på slagfältet, våldsbejakande islamistiska texter, tips på vilka applikationer som kan användas för säker kommunikation och länkar till våldsbejakande islamistisk propaganda. Faris Al Abdullah har även startat och administrerat egna grupper, exempelvis om martyrskap där han uppmanar till "blodbad" och har skrivit att "vi kommer att kidnappa /.../ dem, hänga upp dem i taket, filma en video och döda dem." och att "det kommer bli den näst största vedergällningen efter händelserna på World Trade Center, Med Guds tillåtelse kommer inte en enda otrogen finnas kvar."

Faris Al Abdullah har även visat ett flertal filmer med våldsbejakande innehåll för andra. I februari 2025 visade han bland annat filmer för operatören som visar halshuggningar och barn som skjuter en person i ansiktet. Han även visat operatören en film som visar hur man dödar någon med kniv eller genom sprängning.

Akseli Saviranta har analyserat de nasheeder som förekommit i utredningen och som bland annat spelats i bakgrunden av vissa av de våldsbejakande filmerna som Faris Al Abdullah har tagit del av. Han har uppgett att de nasheeder som förekommit är alla exempel på terroristpropaganda som IS står bakom och att flera av dem glorifierar martyrskap och vissa av dem uppmanar till dåd i IS namn. Tingsrätten noterar att Faris Al Abdullah även har föreslagit att han ska spela nasheeder när han gör sin *amaliya*.

Som framgår nedan har tingsrätten även ansett att det är klarlagt att Faris Al Abdullah har avlagt trohetsed till IS åtminstone tolv gånger från augusti 2024 fram tills att han greps i februari 2025.

Sammanfattningsvis framkommer enligt tingsrätten att Faris Al Abdullah under hösten 2024 och fram till det att han greps, blivit allt mer troende och radikaliserad. Han har även haft tankar på att utföra ett attentat tidigt i processen. Han har vid förhör bekräftat att han sympatiserar med IS våldsbejakande ideologi.

Tingsrätten kommer i samband med prövningen av åtalet att pröva vilken betydelse hans ideologiska bakgrund samt trohetsed till IS då får.

6.6.2 Ahmad Ouda

Ahmad Oudas uppgifter

Han är intresserad av religion och läste på om det under en period. Han har diskuterat islam med andra. Han sympatiserade med IS från 13 års ålder och fram till och med 2024, men han slutade sympatisera med IS under 2025. Idag anser han att IS söker efter rättvisa men hittar orättvisa.

Han har svurit trohet till IS flera gånger men han har behållit det för sig själv och inte delat någon video. Han minns inte när han svor trohet första gången men det kan stämma att det var under 2020. Det är möjligt att han även gjorde det under 2021, 2023 och två gånger under 2024. Enligt honom innebär trohetseden att man gillar IS vilket även gällde för honom. Det stämmer att det

är han som är med i filmen och svär trohet tillsammans med Faris Al Abdullah. Filmen spelades in i Malmö under sommaren 2024, innan resan till Tyskland. Han vet inte varför han och Faris Al Abdullah gjorde det men det kan ha varit för att designa en videoinspelning. Han har redigerat videon men inte i syfte att den ska publiceras.

Enligt honom är en nasheed musik som handlar om religion. Han skickade nasheeder till en vän för att han tyckte om melodin. Det var ingen uppmaning att ansluta sig till IS. Han har även skickat nasheeder från Al-Qaida. Han bryr sig bara om melodierna i nasheederna och inte vad de handlar om.

De personer han har haft kontakt med över internet har religiösa intressen. Han har inte haft några tankar på att resa för att ansluta sig till IS. Att han i polisförhör sagt att han hade tänkt resa beror på att han hade mycket känslor under förhören. För honom var det då helt rätt att delta i jihad och försvara muslimska territorier. Det stämmer att han har haft ett *kunya*.

Han lärde känna Faris Al Abdullah via internet 2021. Han och Faris Al Abdullah återupptog sedan kontakten under sommaren 2024 på Faris Al Abdullahs initiativ. De träffades hemma hos honom i Malmö vid ett flertal tillfällen under sommaren 2024. De var bästa vänner vid den tiden.

Ahmad Oudas radikalisering⁷

Av information som har inhämtats från Ahmad Oudas telefon framkommer att Ahmad Ouda i september 2024 var aktiv i olika applikationer där han

⁷ Avsnittet baseras på Promemoria från Säkerhetspolisen "Ahmad Ouda skriver om jihadister och skickar nasheed", Skrivelse från Europol "Provision of Expertise", Promemoria från Säkerhetspolisen Ahmad Ouda har IS-material på dator som han brukar och Promemoria från Säkerhetspolisen "Ahmad Ouda deltar i våldsbejakande islamistiska grupper och skriver om IS".

kommunicerade med andra om bland annat välkända ideologier inom IS. I meddelandena hänvisar Ahmad Ouda till texter om inflytelserika och betydelsefulla personer inom IS.

I en annan konversation har Ahmad Ouda och en annan person skickat nasheeder till varandra. Flera av de nasheeder som Ahmad Ouda mottagit har ett jihadistiskt tema och nämner Islamiska staten eller otrogna. Ahmad Ouda har även skickat en nasheed, vilken enligt Europol och vittnet Akseli Saviranta innehåller en glorifiering av motstånd, heligt krig och islamisk renhet och förespråkar våld, martyrskap och religiöst inspirerad terrorism. Ljudfilen är knuten till en bild som hänvisar till en organisation som stödjer IS. Vidare hänvisar Ahmad Ouda i samma kommunikation till en nasheedsångare knuten till Al-Qaida.

Av de dokument som beslagtagits från Ahmad Oudas dator återfinns flera med direkt eller indirekt koppling till IS. Vidare finns dokument som författats av betydelsefulla personer inom IS och dokument som berör mordet på den jordanska stridspiloten Muath al-Kasasbeh som brändes till döds i Syrien 2015. Andra dokument rör IS uppmaning till dawa, dvs den islamiska gärningen där man inbjuder till islam.

Ahmad Ouda har även använt sig av chattapplikationer med sitt *kunya* som användarnamn. Vissa av de grupper han har interagerat med har gruppnamn som anspelar på våldsbejakande islamistisk extremism, såsom en svart flagga med i kombination med ett uppsträckt finger. I en av chattarna har Ahmad Ouda diskuterat IS och en ljudinspelning av en person som predikar att om profeten levte i vår tid så skulle han ha anslutit sig till IS och "strida under flaggan". I chattarna görs även referenser till betydelsefulla personer inom IS.

Akseli Saviranta har även beskrivit att i fråga om radikaliserings är det en stor skillnad om någon av misstag hittar information via öppna källor på nätet om IS. Men om man, som Ahmad Ouda gör, aktivt söker efter särskilda nasheeder och tal från höga IS-ledare, utgör det en högre nivå av radikalisering.

Som framgår nedan under åtalpunkt 3 anser tingsrätten att det är klarlagt att Ahmad Ouda har avlagt trohetsed till IS.

Sammanfattningsvis framkommer enligt tingsrätten av utredningen att Ahmad Ouda under flera år har sympatiserat med IS, bland annat vid tiden för de gärningar som är aktuella i målet. Detta bekräftas även av hans egna uppgifter. Enligt tingsrätten står det klart att Ahmad Ouda, åtminstone fram till någon gång under 2025 har delat IS ideologi.

Tingsrätten kommer i samband med prövningen av åtalet att pröva vilken betydelse hans ideologiska bakgrund samt trohetsed till IS då får.

7 FÖRSÖK ALTERNATIVT FÖRBEREDELSE TILL MORD (ÅTALSPUNKT 1)

7.1 Rättsliga utgångspunkter

Enligt 23 kap. 1 § brottsbalken ska den som påbörjat utförandet av visst brott utan att det har kommit till fullbordan dömas för försök till brottet, om ansvar för försök är straffbelagt för det aktuella brottet, och om fara förelegat för att handlingen skulle leda till brottets fullbordan eller sådan fara endast på grund av tillfälliga omständigheter varit utesluten. Vidare krävs att gärningsmannen haft uppsåt att begå ett fullbordat brott. Vid oavslutade försök, dvs. där gärningsmannen ännu inte gjort allt som krävs för att fullborda brottet, innebär detta att gärningsmannen måste ha haft för avsikt att utföra kvarstående handlingar.

För att ansvar för försök ska komma i fråga krävs alltså att gärningsmannen har påbörjat utförandet av brottet. Detta brukar uttryckas så att den s.k. försökspunkten ska ha nåtts. Var försökspunkten ligger vid ett visst brott beror bland annat på straffbestämmelsens utformning men också på omständigheterna i det enskilda fallet. Försökspunkten måste regelmässigt anses ha passerats när försöket är avslutat, dvs. när gärningsmannen gjort allt som ankommer på honom eller henne för att fullborda brottet. I övrigt bör ledning i första hand sökas i om gärningsmannen kan sägas hålla på att utföra

den handling som enligt straffbestämmelsen fordras för att brottet ska komma till fullbordan. För att försökspunkten ska vara nådd bör alltid krävas att gärningsmannen står i begrepp att någorlunda omedelbart fullborda brottet. (Se NJA 2017 s. 531.)

När det gäller mord ligger tyngdpunkten i brottsbeskrivningen på själva fullbordanspunkten, alltså själva dödandet. Därmed kan konstateras att så snart någon påbörjar en konkret handling vilken omedelbart skulle leda till brottets fullbordan, dvs. döden, får försökspunkten anses vara passerad. Exempel på när försökspunkten kan anses nådd är att någon höjer ett laddat vapen till angrepp för att avlossa ett skott men blir hejdad.

För förberedelse döms den som med uppsåt att utföra eller främja brott skaffar, tillverkar, lämnar, tar emot, förvarar, transporterar, sammanställer eller tar annan liknande befattning med något som är särskilt ägnat att användas som hjälpmedel vid ett brott, om han eller hon inte har gjort sig skyldig till fullbordat brott eller försök. Om faran för att brottet skulle fullbordas var ringa eller om gärningen med hänsyn till andra omständigheter är mindre allvarlig, ska det enligt fjärde stycket inte dömas till ansvar (23 kap. 2 § brottsbalken)

En förutsättning för att ett föremål ska anses vara särskilt ägnat att användas som hjälpmedel vid ett brott är att det med hänsyn till sin beskaffenhet är av någorlunda central betydelse för brottets genomförande. Det kan exempelvis röra sig om sådant som typiskt sett är lämpat för genomförandet av ett brott (t.ex. brytverktyg och knivar).

För straffansvar krävs att gärningsmannen har haft uppsåt både i förhållande till förberedelsehandlingen och till det efterföljande brottet.

7.2 De tilltalades inställning

Faris Al Abdullah har förnekat gärningen, men har vidgått att han befunnit sig på platsen och han har underkastat sig ansvar för olaga hot.

Ahmad Ouda har förnekat gärningen.

7.3 Muntlig bevisning

7.3.1 Samuel Alfadhel

Samuel Alfadhel har uppgett i huvudsak följande.

Runt kl. 17:30 den aktuella dagen noterade hans före detta fru som var hemma hos honom två män som gick fram och tillbaka framför bostaden. Hon ropade efter Samuel Alfadhel som då fick syn på dem. De bar på varsin ryggsäck. Samuel Alfadhel och hans familj var därefter på sin vakt på grund av den omfattande hotbilden som finns mot honom.

Ahmad Ouda närmade sig därefter bostaden medan Faris Al Abdullah stod kvar en bit ifrån, nära gatan utanför. När Ahmad Ouda kom fram till ytterdörren försökte han titta in genom ett glasparti på dörren. Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil stod då bakom dörren. Ahmad Ouda hade svårt att se in eftersom de hade släckt lamporna i bostaden, men Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil kunde se Ahmad Ouda. När Josef Al-Fadil öppnade ytterdörren blev Ahmad Ouda förvånad och började prata på arabiska. Ahmad Ouda frågade var Lidl låg, varpå Josef Al-Fadil gick med Ahmad Ouda en bit utanför bostaden för att visa var Lidl låg. Josef Al-Fadil berättade att Lidl låg i närheten och att det fanns en stor skylt. Samuel Alfadhel var kvar i bostaden när Josef Al-Fadil gick ut. Samuel Alfadhel kunde inte se Faris Al Abdullah, men Samuel Alfadhels före detta fru kunde se att Faris Al Abdullah stod kvar utanför. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda lämnade platsen och gick i riktning mot Lidl.

Senare samma kväll, omkring kl. 21:30 kom Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda tillbaka till bostaden igen. Lamporna i bostaden var fortfarande släckta. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda närmade sig båda bostaden vid detta tillfälle, men Faris Al Abdullah stannade en liten bit ifrån ingången medan Ahmad Ouda gick fram till ytterdörren igen. Josef Al-Fadil öppnade ytterdörren medan Samuel Alfadhel stod kvar bakom dörren. Josef Al-Fadil

försökte ta tag i Ahmad Ouda som då slog Josef Al-Fadil på armen och sprang iväg.

Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil sprang efter Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda från olika håll. Han upplevde det som att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda hade rekognoscerat kring området innan de kom till hans hem. Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil stoppade Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda och frågade varför de kommit dit. De svarade att de var där som turister och då svarade Samuel Alfadhel att det inte var ett turistområde. Under tiden ringde Josef Al-Fadil till polisen. Faris Al Abdullah lämnade sitt pass och sa att han var från Sverige. Därefter sprang Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda iväg. Polisen tog senare passet.

Samuel Alfadhels son Aboalfadil Al-Fadil och en annan av hans söner anslöt senare till parkeringen utanför Lidl där Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil befann sig. När Aboalfadil Al-Fadil kom dit sa Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda till dem att Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil försökte råna dem. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda sprang sedan till en restaurang för att söka skydd och sedan kom polisen dit. Samuel Alfadhel såg inte någon kniv vid något tillfälle.

Han blev misstänksam redan från början när han såg hur Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda rörde sig utanför bostaden. När Ahmad Ouda kom in och frågade efter Lidl förstod han att något inte stämde.

Eftersom polisen inte hörde av sig igen som de utlovat upprättade han och hans söner en polisanmälan vid polisstationen i Kelkheim några dagar därefter. Han gjorde en anmälan om försök till mord. Han och Josef Al-Fadil berättade om att de tidigare har blivit utsatta för mordhot. Han visade upp hoten för polisen. Det stämmer inte det som står i förhöret att han ska ha sagt att han ville göra en anmälan om hemfridsbrott eller att personerna inte hotade honom verbalt eller med gester. Samuel Alfadhel behärskar inte tyska särskilt bra. Han bad om att få en tolk men polisen sa att Josef Al-Fadil fick tolka åt honom. Det stämmer

inte heller att han i förhör ska ha sagt att Faris Al Abdullah var den som kom fram till ytterdörren. Polisen som hörde honom måste ha missförstått.

Ingen kom till någon fysisk skada under händelsen.

Eppstein är ingen turistort. Det finns bara ett slott i Eppstein men ingen brukar besöka det.

Han känner igen Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda sedan händelsen. I förhör har han beskrivit Faris Al Abdullah som den smala och Ahmad Ouda som den större.

Det finns en omfattande och allvarlig hotbild mot honom och hans familj på grund av hans arbete. Han flyttade till Eppstein eftersom han trodde det var en säker plats.

Efter händelsen lever han och hans familj i ständig oro och rädsla. Hans före detta fru och hans barn är skräckslagna. Genom händelsen förstod han att om folk kan nå honom i Tyskland kan de nå honom i vilket land som helst.

7.3.2 Faris Al Abdullah

Han frågade om Ahmad Ouda ville följa med till Tyskland, vilket han ville. Han ljög för Ahmad Ouda och sa att de skulle besöka släkt till honom i Berlin. Syftet med resan var att turista. Han betalade för Ahmad Ouda under resan och hade med sig cirka 6 000 kr som han hade sparat ihop.

I Berlin gick de runt, kollade på olika områden och åt mat. Det fanns ingen särskild anledning till att de sedan åkte till Frankfurt. Han köpte kniven på affären Zwilling och hade tänkt ge den i present till en väninna i Frankfurt. Han hade haft kontakt med henne via nätet. Han tyckte det var en bra present till en kvinna, vars uppgift är att laga mat. Medan Ahmad Ouda åt på en restaurang gjorde han inköpet av kniven och lämnade över presenten. Ahmad Ouda var varken med vid inköpet eller överlämnandet. Han hade inte med sig kniven till Eppstein. Det stämmer inte att han fick något sår på låret efter kniven. Han fick

såret i januari när han bodde på HVB-hemmet och hjälpte personalen att bära och kasta möbler.

De åkte till Eppstein med tåg och buss. Ingen av dem visste var de var utan de klev bara av bussen. De hade ingen plan på vad de skulle göra där förutom att "chilla". Han och Ahmad Ouda visste ingenting om området eftersom det var första gången de var där. Han känner igen bilderna från Samuel Alfadhels bostad. Han har varit där. Han och Ahmad Ouda tog en promenad i området. Han bad Ahmad Ouda fråga efter vägen till Lidl. Deras telefoner var avstängda och därför kunde de inte söka efter vägen till Lidl. De valde Samuel Alfadhels bostad av en slump. När Ahmad Ouda ringde på dörren stod han själv på andra sidan gatan, en bit ifrån bostaden. Ahmad Ouda var borta några sekunder och när han kom tillbaka sa han att han hade fått väginstruktioner till Lidl. Därefter gick de till Lidl och köpte godis och vatten. Han och Ahmad Ouda var bara vid Samuel Alfadhels bostad en gång.

De gick därefter till en restaurang och åt och tog sedan en långpromenad och blev stoppade på gatan av Samuel Alfadhel och hans son. Samuel Alfadhel började ställa frågor till honom och Ahmad Ouda. Faris Al Abdullah ringde då polisen som kom dit och tog med honom och Ahmad Ouda till polisstationen. De åkte tillbaka till Eppstein för att leta efter en väska han hade glömt där. Han och Ahmad Ouda åkte sedan därifrån med tåg.

Han pratade aldrig med Samuel Alfadhel men han tror att Samuel Alfadhel kan ha känt sig rädd och därför erkänner han att han har gjort sig skyldig till olaga hot. Han har aldrig haft för avsikt att mörda eller skada någon.

Det han sagt till operatören om Tysklandsresan var delvis sant, men delvis påhittat. Operatören framstod som tuff och Faris Al Abdullah ville imponera och ville framstå som större än han är. Även det han skrivit i chattar om händelsen gjorde han för att framstå som tuff. Han involverade Ahmad Ouda i berättelsen för att den skulle verka mer trovärdig.

Det han berättat för andra om att han skulle utföra uppdraget med en vän eller att han skulle skära halsen av Samuel Alfadhel stämmer inte. Det stämmer inte heller att han fick uppdraget av *Al-Dawlah* (Islamiska staten) men att det senare visade sig komma från iranska eller irakiska tjänsten. Han kom på uppgiften om iranska eller irakiska tjänsten när han grävde mer om IS och läste artiklar om regimer och länder som agerar i IS namn. Han vet ingenting om Samuel Alfadhel. Han berättade om kniven för operatören i syfte att förstärka sin berättelse. Han hittade filmen om hur man dödar någon med kniv (film 26) på nätet och visade upp den för operatören för att framstå som mer trovärdig. Han hade ingen tanke om att göra samma sak som i filmen mot Samuel Alfadhel. Han visste inte ens att film 26 fanns innan resan till Tyskland. De flesta personer han har haft kontakt med är IS-medlemmar och IS-soldater som krigar på slagfältet och han ville imponera även på dem. Inget av det han har sagt stämmer. Han berättade samma historia för alla eftersom det var lättare än att komma på en ny berättelse. Anledningen till att han uppgett andra saker under huvudförhandlingen än tidigare är för att rättegången är viktigare än ett polisförhör.

7.3.3 Ahmad Ouda

Det var Faris Al Abdullah som erbjöd honom att åka till Tyskland. Syftet med resan var att turista och Faris Al Abdullah skulle betala för allt. Han visste inte hur länge de skulle vara borta. Hans föräldrar tillät honom att resa om han kom hem innan skolan började. Faris Al Abdullah sa inget om att de skulle åka till Eppstein för att döda någon. Om han hade sagt det hade Ahmad Ouda inte följt med. Han vet inte varför de åkte till Frankfurt eftersom Faris Al Abdullah planerade resan. Hans intresse var att turista och se ett annat land än Sverige.

Han och Faris Al Abdullah umgicks inte hela tiden under resan. En gång i Frankfurt var de på en restaurang och Faris Al Abdullah bad honom då vänta på honom. Han tror att de skildes åt två gånger på Faris Al Abdullahs initiativ. Den första gången sa Faris Al Abdullah att han skulle titta i någon park och den andra gången sa han inte varför han skulle gå iväg. Faris Al Abdullah hade

tidigare nämnt att han har vänner i Tyskland. Han kände inte till kniven som köptes i Frankfurt och han har inte varit inne i den butiken. Han känner inte igen bilderna från butiken där kniven köptes och har uttryckt sig fel under tidigare förhör när han sa att han kände igen den. Han visste inte att Faris Al Abdullah köpte en kniv. Det var inte Ahmad Ouda som butiksbiträdet såg i butiken tillsammans med Faris Al Abdullah.

Faris Al Abdullah sa aldrig att de skulle åka till Eppstein utan de åkte bara dit. Han frågade inte Faris Al Abdullah varför de besökte just den staden. När de kom fram tog de först en promenad runt området och gick upp i skogen. Sedan gick de tillbaka till busstationen och fortsatte promenaden. Han såg att det fanns en Lidl där. Båda deras mobiler var urladdade. Faris Al Abdullah bad honom att knacka på en dörr och fråga efter vägen till Lidl. Han vet inte varför Faris Al Abdullah bad honom att knacka på just den dörren men han tror att det var för att det var det första bostaden som dök upp. De hade inte passerat där innan. Han vet inte varför Faris Al Abdullah inte knackade på dörren själv.

Ahmad Ouda knackade på ytterdörren och frågade efter vägen till Lidl. Faris Al Abdullah befann sig då på andra sidan gatan. Det stämmer inte att han tittade in genom glasfönstret i ytterdörren. Personen som öppnade dörren såg ut som en arab och därför började han prata arabiska. Den som öppnade visade honom vägen till Lidl och ifrågasatte inte varför han pratade arabiska. Sedan skildes de åt. Därefter gick han och Faris Al Abdullah till Lidl och handlade.

De gick sedan till en restaurang för att äta middag och ladda sina telefoner. Efter att de hade ätit gick de tillbaka till busstationen. Faris Al Abdullah sa sedan att han hade glömt något på restaurangen och ville gå tillbaka. På vägen till restaurangen mötte de två män i en bil som började ställa frågor till dem om varför de hade knackat på deras dörr. Den ena mannen var den som tidigare hade öppnat dörren. Det kändes som att männen i bilen ville köra på dem med bilen och därför sprang Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda till en återvändsgränd. Männen fortsatte ställa frågor och en av dem började hota Faris Al Abdullah. Faris Al Abdullah visade dem sitt pass och en av männen

tog passet från hans hand och fotograferade det. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda började springa mot restaurangen och ringde sedan polisen.

Ahmad Ouda var bara framme vid dörren till bostaden en gång. Han är osäker på hur många gånger de vistades utanför Samuel Alfadhels bostad.

Han och Faris Al Abdullah tog sig från Eppstein till Frankfurt och sedan åkte de till Ahmad Oudas släktingar i Österrike. Ahmad Ouda var hemma hos sin mormor och Faris Al Abdullah var med. Hans släktingar bad Faris Al Abdullah att han skulle åka därifrån eftersom Faris Al Abdullah uttryckte sig på ett extremistiskt sätt. Efter Tysklandsresan bröt han kontakten med Faris Al Abdullah. Han vet inte varför Faris Al Abdullah involverade honom i sina berättelser om Tysklandsresan till andra.

7.4 Tingsrättens bedömning

Inledningsvis kan följande konstateras. Åklagaren har åberopat omfattande skriftlig bevisning om händelseförloppet avseende resan till Tyskland. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har båda vidgått att de har rest till Tyskland tillsammans samt att de har besökt bland annat Frankfurt och Eppstein. Vidare har de vidgått att de varit vid eller i närheten av målsägandens bostad.

Inledningsvis är enligt tingsrätten följande klarlagt.

Den 12 augusti 2024 reste Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda till Berlin med tåg. De reste därefter den 14 augusti 2024 med tåg till Frankfurt Am Main, vilket framgår av såväl tilltalades egna uppgifter som av Faris Al Abdullahs bank-id positioneringar i Frankfurt Am Main. Det är även ostridigt att de båda tilltalade därefter tog sig till Eppstein. De reste sedan den 16 augusti 2024 till Wien från Frankfurt am Main. Faris Al Abdullah bokade en resa från Wien till Sverige den 19 augusti 2024 med avgång samma dag.

7.4.1 Inköpet av kniv

Av åberopat kvitto framgår att en kniv köpts i Frankfurt Am Main den 14 augusti 2024 i butiken Zwilling mot kontant betalning om 60 Euro. Faris Al

Abdullah har vidgått att han inhandlat en kniv, men har vid huvudförhandlingen uppgett att han handlade kniven ensam och att syftet var att kniven skulle ges bort till en kvinnlig vän. Ahmad Ouda har uppgett att han inte var med vid knivinköpet.

Butiksbiträdet Chrissi Kiparissoudi som hörts under förundersökningen, har på ett tydligt sätt berättat att det var två män som kom in tillsammans i butiken, varav den ene var smalare och den andre kraftigare. Hon har även uppgett att det var den smalare som betalade för kniven. Även om Chrissi Kiparissoudi inte har hörts personligen under huvudförhandlingen, har det enligt tingsrätten inte framkommit något skäl att betvivla hennes uppgifter i denna del. Till detta kommer att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda vid huvudförhandlingen delvis har ändrat sina tidigare lämnade uppgifter till helt nya uppgifter. Deras uppgifter får anses vara vaga och vinner inte heller stöd av varandra. Att någon annan än Ahmad Ouda var med vid knivköpet framstår även enligt tingsrätten som uteslutet. Med hänsyn till vad som framkommit anser tingsrätten att det Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har berättat om att Faris Al Abdullah köpte kniven ensam, eller eventuellt med någon annan person, kan lämnas utan avseende som en efterhandskonstruktion. Vid bedömningen beaktas även att de båda tilltalade, som framgår nedan, följts åt och får anses ha agerat tillsammans under det övriga händelseförloppet i Tyskland.

7.4.2 Händelserna i Eppstein

Målsäganden har på ett mycket trovärdigt och detaljerat sätt berättat om händelseförloppet och att han sett de båda tilltalade utanför sin bostad och att Ahmad Ouda frågat efter vägen till Lidl medan Faris Al Abdullah stod kvar utanför en bit ifrån bostaden. Vidare har han berättat att de båda tilltalade återvänt till hans bostad samma kväll och att hans son blev slagen på handen av Ahmad Ouda, att de tilltalade därefter lämnade platsen och att Samuel Alfadhel och Josef Al-Fadil sprang efter.

Målsägandens uppgifter får även starkt stöd i avgörande delar av vittnesmålen från sönerna Josef Al-Fadil och Aboalfadil Al-Fadil.

Josef Al-Fadil, som öppnade dörren båda gångerna, har uppgett att det var Ahmad Ouda som första gången frågade efter Lidl på arabiska och som även den andra gången gick fram till ytterdörren. Han har även berättat om att Ahmad Ouda i samband med det andra tillfället slog honom på armen och snabbt försvann därifrån. Han har sett att Faris Al Abdullah vid det första tillfället befann sig utanför fastigheten och vid det andra tillfället en bit ifrån ytterdörren. Josef Al-Fadil har uppgett sig känna igen Ahmad Ouda vid huvudförhandlingen. Att Faris Al Abdullah ska ha kastat sitt pass, sagt att de var turister, och sedan gått in på en restaurang i närheten, får även stöd av Aboalfadil Al-Fadils uppgifter.

Nu beskrivet händelseförlopp får även stöd från de tyska polisanmälningar och förhör som gjordes med berörda i anslutning till händelsen.

Av information från tysk polis framgår att Faris Al Abdullah ringde polisen den 14 augusti 2024 från en restaurang i Eppstein och uppgav sig ha blivit av med sitt pass. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda fördes därefter till polisstationen i Kelkheim där de släpptes efter förhör. I förhöret med polisen berättade Faris Al Abdullah att han hade rest med buss till Eppstein från Frankfurt am Main och gått fram till en bostad och frågat var Lidl låg. Efter att ha tillbringat dagen i Eppstein hade det dykt upp flera personer som började tjafsa med dem och i samband med det blev Faris ryggsäck stulen.

Vidare framgår att Josef Al-Fadil hade kontakt med polisen samma kväll. I samband med det uppgav han att två män varit på hans tomt två gånger den aktuella dagen och att en av männen talat arabiska med honom. Målsäganden och hans söner har vidare hörts av tysk polis med anledning av händelsen. De har då uppgett att de lade märke till två killar som befann sig utanför familjens bostad och som tittade in genom glasrutan i ytterdörren. När sonen frågade dem vad de gjorde där hade de frågat efter vägen till Lidl. De två killarna hade sedan återkommit och när sonen öppnade dörren och höll fast killarna, slet de sig loss och sprang därifrån. Efter att ha sprungit efter killarna frågade de varför de försökt ta sig in i deras hem två gånger. Killarna svarade då att de var

turister och en av dem tog sitt pass och slängde det på marken. Sedan sprang killarna därifrån mot en restaurang.

Det kan därmed konstateras att de uppgifter målsäganden och hans söner lämnade om händelsen till tysk polis på ett generellt plan, men även avseende flera avgörande detaljer, har bekräftats vid deras förhör under huvudförhandlingen. Tingsrätten bedömer målsäganden som mycket trovärdig och det har inte heller framkommit någon anledning till att betvivla hans söners vittnesmål. Vid denna bedömning beaktas att vittnet Josef Al-Fadil var den som öppnade dörren vid händelsen och som närmast såg de båda tilltalade.

Faris Al Abdullah har genom sin försvarare invänt att det av den tyska utredningen framgår att målsäganden gjort en anmälan om ”hot” och ”hemfridsbrott” och att målsäganden och Josef Al-Fadil i förhör några dagar efter händelsen uppgett att de inte blev hotade med ord eller med gester vid händelsen. Målsäganden har dock förklarat att han inte behärskar tyska särskilt bra och att han inte hade någon tolk med sig vid förhöret i Tyskland förutom sin son. Josef Al-Fadil har även uppgett att han inte förstod alla termer i förhören med de tyska poliserna.

Ahmad Ouda har genom sin försvarare pekat på att Samuel Alfadhel i förhör med den svenska polisen uppgett att det var den ”smale” som kom fram till ytterdörren medan den ”tjocke” stannade kvar vid grinden. Samuel Alfadhel har dock vid huvudförhandlingen uppgett sig vara helt säker på att det var Ahmad Ouda som kom fram till dörren vid båda tillfällena. Åklagaren har även åberopat bevisning om att översättningen vid förhören enligt förhørsledarna blev lidande av att målsägandens uppgifter översattes i två led från arabiska till tyska och sedan tyska till engelska.

Mot bakgrund av vad som framkommit om de problem som tycks ha förevarit vid de förhör som hölls med målsäganden och hans söner, både i Tyskland samt av den svenska polisen, anser tingsrätten inte att det som har uppgetts av försvararna i dessa delar förtar värdet av åklagarens bevisning eller annars

ändrar tingsrättens bedömning avseende målsägandens och vittnenas trovärdighet generellt.

Sammantaget anser tingsrätten att det är styrkt att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda tillsammans har inhandlat en kniv i Frankfurt och därefter rest till Eppstein där de har sökt upp målsägandens bostadsadress och rekognoscerat kring denna. Därefter har Ahmad Ouda gått fram till ytterdörren och frågat på arabiska var Lidl låg medan Faris Al Abdullah befann sig utanför fastigheten. De tilltalade har därefter återkommit till målsägandens bostad varpå Ahmad Ouda återigen har gått fram till ytterdörren medan Faris Al Abdullah stått en mindre bit ifrån. När Josef Al-Fadil öppnade dörren uppstod någon typ av tumult och Ahmad Ouda slet sig loss och slog Josef Al-Fadil på armen.

Det kan konstateras att händelseförloppet i avgörande delar har bekräftats av de båda tilltalade. Mot bakgrund av vad som framkommit kan dock det Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har sagt om att de inte var vid målsägandens bostad mer än en gång lämnas utan avseende som en efterhandskonstruktion.

Tingsrätten kommer nu att pröva vad som kan anses styrkt om avsikten med knivköpet samt besöket hos målsäganden för var och en av de tilltalade.

7.4.3 Faris Al Abdullahs uppsåt

Målsäganden har utförligt berättat om att det finns en hotbild mot honom och hur denna yttrar sig. Omständigheterna kring denna har även bekräftats genom hans söners vittnesmål. Det har även framkommit att det har funnits en mer akut hotbild mot målsäganden då han utsatts för dödshot i närtid till nu aktuell händelse.

Av bevisningen framgår att Faris Al Abdullah efter resan har varit i kontakt med andra om händelsen i Tyskland, både genom olika chattar, ljudinspelningar och samtal. Faris Al Abdullah har även pratat med operatören om händelsen vid ett flertal tillfällen. Av utredningen framgår bland annat följande.

Faris Al Abdullah har i en ljudfil den 23 september 2024, det vill säga relativt kort tid efter händelsen, på engelska berättat om händelsen och om att han skulle döda någon i Frankfurt. I november 2024 talade Faris Al Abdullah med en okänd person om händelsen i Tyskland och uppgav att han var där för att genomföra en mordoperation, men att personen som var med honom var dum och knackade på dörren och talade arabiska med offret. Han hade sagt till personen att prata engelska och försöka få det tilltänkta offret att lämna bostaden så att Faris Al Abdullah kunde komma bakifrån och "halshugga honom". I ytterligare ett samtal i november 2024 talade Faris Al Abdullah med en okänd man och berättade att han känner en "anhängare" som är samma person som han skulle genomföra mordattentatet med. Han berättar att personen, som är från Homs, inte passar för att utföra en operation. Faris Al Abdullah berättar att han hade sagt till personen att knacka på dörren och fråga på engelska om de kunde arabiska och be om hjälp, men att personen knackade på dörren och talade arabiska med dem.

I en chatt från december 2024 med en annan person angående potentiella medverkande i ett terroristattentat har Faris Al Abdullah berättat att han känner en person som är ett år yngre och som han skulle genomföra en mordoperation med. Han skrev även att brodern avslöjade dem och att de brutit kontakten sedan några månader tillbaka. I en fortsatt chatt med samme person den 4 februari 2025 har Faris Al Abdullah återigen berättat om händelsen i Tyskland när han "ville döda någon". I ytterligare en chatt med en annan person den 22 december 2024 har han berättat att han träffat en person från Homs och att meningen var att de skulle göra *hijra* och att de fått i uppdrag från ett institut att genomföra en "operation", men att brodern från Homs som var med gjorde något som förstörde allt och att de fick fly till ett annat land.

Faris Al Abdullah har vidare i kontakt med operatören självmant uppgett följande. En kontakt han trodde var från *Al-Dawlah* (Islamiska staten) hade bett honom att döda en person i Tyskland och att han tänkte göra det utan att få pengar. Han och en "bror" från Malmö åkte med tåg till Tyskland och Faris Al Abdullah köpte en kniv för 60 Euro. Han bad sin bror att knacka på dörren där

personen bodde och fråga var en butik låg. Planen var att Faris Al Abdullah sedan skulle komma bakifrån och skära halsen av personen, men brodern talade arabiska och sonen som öppnade blev misstänksam. De gick till en restaurang och gick sedan tillbaka till bostaden, men då var de andra redan i bilen. När polisen kontrollerade honom trodde de att han bar kniven på sig, men den hade han redan kastat. Han skar sig på höger lår när han försökte gömma kniven där.

Vid ett annat tillfälle har han berättat för operatören att kniven han köpte var en köttkniv och att han gömde den i byxorna och därför skar sig på den på låret och fingret. Han har även uppgett att han kastade kniven i skogen och lade lite gräs på den.

Vid ett annat tillfälle har Faris Al Abdullah återigen berättat för operatören att han planerade att brodern som var med honom skulle knacka på och fråga var Lidl ligger. Sedan skulle personen komma ut och förklara vägen och då skulle Faris Al Abdullah komma bakifrån och skära halsen av honom. Faris Al Abdullah stod två till tre meter därifrån men de kunde inte se honom. Om han hade lyckats skulle de ha åkt till Frankrike.

Faris Al Abdullah har även visat operatören en instruktionsfilm för hur man dödar med kniv och berättat om hur han inspirerades av denna inför mordoperationen i Tyskland. Filmen har publicerats av IS 2016. I filmen visar en person tre olika knivar, varav en kökskniv, som är den kniv som förordas eftersom det är lättare att komma över. Därefter förevisas olika platser på kroppen där knivhugg får mest effekt och beskriver varför respektive område lämpar sig för knivhugg. Faris Al Abdullah berättade att det var från den filmen han blev inspirerad till att utföra dådet med personen i Tyskland och att hans bror skulle säga till personen ”kolla där” och så skulle Faris Al Abdullah själv komma bakifrån.

Genom vad som framkommit om den hotbild som finns mot målsäganden, som tingsrätten inte har någon anledning att ifrågasätta, samt av den kommunikation som Faris Al Abdullah haft efter händelsen, anser tingsrätten att det är bevisat att knivköpet och besöket vid målsägandens bostad gjordes

med syftet att utföra det morduppdrag mot målsäganden som Faris Al Abdullah berättat om i ovan nämnda samtal och kommunikationer. Faris Al Abdullah har därmed agerat med uppsåt att döda målsäganden.

Faris Al Abdullah har genom sin försvarare vidgått att han köpt kniven för att skrämmas och underkastat sig ansvar för olaga hot mot målsäganden, men har under sitt förhör vid huvudförhandlingen ändrat sin inställning och uppgett att han köpt kniven för att ge bort den till en vän i Frankfurt. Han har även uppgett att han berättat det han gjort för operatören och andra för att imponera på dem. Hans invändningar får med anledning av vad som framkommit genom åklagarens bevisning, framför allt i form av de kommunikationer Faris Al Abdullah haft med andra efter händelsen, anses vara motbevisade. De kan därmed lämnas utan avseende som en uppenbar efterhandskonstruktion. Vid denna bedömning beaktas även att de uppgifter Faris Al Abdullah har lämnat efter händelsen har skett spontant och frivilligt till ett flertal andra personer vid olika tillfällen. Det kan även noteras att det tillvägagångssätt Faris Al Abdullah beskrivit om händelsen för andra stämmer mycket väl överens med den instruktionsvideo han visar om hur man dödar någon med kniv.

Tingsrätten går nu över till att pröva om Ahmad Ouda kan anses ha delat samma uppsåt som Faris Al Abdullah.

7.4.4 Ahmad Oudas uppsåt

Ahmad Ouda har invänt att han reste till Tyskland med Faris Al Abdullah för att turista.

Vid bedömningen av Ahmad Oudas uppsåt beaktar tingsrätten, förutom det Faris Al Abdullah har uppgett om Ahmad Oudas medverkan (se ovan), även från vad som framkommit i övrigt av utredningen. Bland annat beaktar tingsrätten de tilltalades handlande inför och under resan, samt de båda tilltalades handlande under besöket hos målsäganden.

Tingsrätten konstaterar följande.

Av de båda tilltalades uppgifter framgår att de var vänner vid tiden för händelserna i Tyskland. Ahmad Ouda har berättat att de var bästa vänner och att de träffats hos Ahmad Ouda i Malmö ett flertal gånger under sommaren 2024. Vidare har Ahmad Ouda berättat att den trohetsed som de svurit tillsammans spelades in i augusti 2024 i Malmö, det vill säga i direkt anslutning till nu aktuell händelse i Eppstein. Det är även utrett att de båda har delat samma tro och stöd för IS ideologi.

Som tingsrätten konstaterat ovan är det visat att de båda var med vid inköpet av kniv i Frankfurt och reste därefter tillsammans till Eppstein där målsäganden bodde. Någon särskild anledning att resa till Eppstein, förutom att målsägandens bostad var belägen där, har inte framkommit av utredningen. Tvärtom har målsäganden uppgett att det inte fanns något för turister att se i staden, förutom ett slott i närheten, som dock inte var välbesökt.

Som framgått ovan har Faris Al Abdullah i sina kommunikationer efter händelsen därutöver specifikt talat om en mordoperation som han skulle genomföra med en ”bror”. Han har nämnt att han känner en person som är ett år yngre och som han skulle genomföra en mordoperation med, men att ”brodern” avslöjade dem samt att han träffat en person från Homs och de fått i uppdrag att genomföra en ”operation”, men att brodern från Homs förstörde.

Faris Al Abdullah har även i detalj beskrivit vad broderns roll var, nämligen att knacka på dörren till målsägandens bostad, prata engelska och fråga efter vägen till Lidl. Därefter skulle målsäganden komma ut och visa vägen varpå Faris Al Abdullah skulle skära av hans hals.

Enligt tingsrätten talar nu angivna omständigheter med styrka för att även Ahmad Ouda måste ha varit medveten om vad syftet med besöket hos målsäganden var.

Avseende de faktiska omständigheterna är det även utrett att Ahmad Ouda gick fram till ytterdörren till målsägandens bostad och att Ahmad Ouda bad målsägandens son visa vägen till Lidl på arabiska. De tilltalade lämnade

därefter platsen för att senare samma dag komma tillbaka och upprepa samma procedur. Vid det andra tillfället blev målsägandens son slagen på armen av Ahmad Ouda i samband med att han försökte ta tag i honom. Det framstår enligt tingsrätten som svårförståeligt att Ahmad Ouda skulle återvända till bostaden med Faris Al Abdullah och återigen ringa på dörren efter att de redan fått vägen beskriven till Lidl, om det inte var för att försöka fullfölja den plan Faris Al Abdullah talat om i sina kommunikationer efter händelsen. Det är även mycket svårt att förstå varför Ahmad Ouda skulle ha anledning att hamna i handgemäng och sedan fly från platsen tillsammans med Faris Al Abdullah, om han inte var medveten om syftet med agerandet. Till detta kommer att Ahmad Ouda valde att tala arabiska med målsägandens son, trots att han enligt egen uppgift inte visste vems bostad han ringde på.

Det finns enligt tingsrätten så starkt stöd i åklagarens bevisning för att Faris Abdullah och Ahmad Ouda genomförde gärningen tillsammans och i samråd och att Ahmad Ouda delade Faris Al Abdullahs uppsåt att döda målsäganden, att det saknas andra praktiskt möjliga förklaringar till händelseförloppet.

Med hänsyn till vad som framkommit kan Ahmad Oudas uppgifter om att han inte var medveten om varför de skulle knacka på just målsägandens bostad lämnas utan avseende som en efterhandskonstruktion.

Det får därmed anses ställt utom rimligt tvivel att Ahmad Ouda har agerat med uppsåt att döda målsäganden.

7.4.5 Tillsammans och i samråd

Genom vad som framkommit av utredningen anser tingsrätten att det är ställt utom rimligt tvivel att knivköpet och besöket vid målsägandens bostad gjordes av Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda med syftet och med uppsåt att utföra det morduppdrag mot målsäganden som Faris Al Abdullah berättat om. Båda tilltalade har deltagit aktivt i utförandet av planen att döda målsäganden och delat samma uppsåt. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har därmed agerat tillsammans och i samråd.

Tingsrätten ska nu bedöma om de ska dömas för försök eller förberedelse till mord.

7.4.6 Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda ska dömas för förberedelse till mord

Det som tingsrätten har att bedöma är om försökspunkten kan anses uppnådd i det aktuella fallet så att straffansvar för försöksbrott kan bli aktuellt och om gärningen i annat fall ska bedömas som en straffbar förberedelse.

Tingsrätten gör följande bedömning.

Det är utrett att de tilltalade beväpnat sig med en kniv, rest till Eppstein och rekognoscerat kring målsägandens bostadsadress. Därefter har Ahmad Ouda två gånger gått fram till ytterdörren och frågat var Lidl ligger medan Faris Al Abdullah vid det första tillfället har befunnit sig utanför fastigheten och vid det andra tillfället närmare ingången. Tingsrätten har även funnit utrett att brottsplanen var att målsäganden skulle komma ut och att Faris Al Abdullah då skulle skära halsen av honom med kniven.

Vid båda de tillfällena som Ahmad Ouda gick fram till ytterdörren har målsägandens son öppnat dörren och målsäganden själv har befunnit sig i sin bostad. Även om tingsrätten funnit styrkt att de tilltalade beväpnat sig med en kniv och sedan rest till Eppstein, har varken målsäganden eller hans söner sett någon kniv vid händelsen. Faris Al Abdullah har till operatören sagt att han har haft kniven gömd innanför byxorna och skurit sig på den på låret och att han gömt den i skogen. Det kan dock också konstateras att kniven inte har återfunnits.

Genom att beväpna sig med kniven och resa till målsägandens bostadsadress, rekognoscerat kring denna samt ringt på dörren till bostaden, har de tilltalade visat att de stått i beredskap att döda målsäganden. Mot bakgrund av vad som har framkommit om att det inte var målsäganden som öppnade dörren, att de

tilltalade på så sätt inte var i omedelbar närhet till målsäganden samt att någon kniv inte tagits fram vid händelsen, anser tingsrätten att de tilltalade inte kan anses ha påbörjat någon gärning som direkt knyter an till det centrala rekvisitet i straffstadgandet, dvs. att döda målsäganden. Det är därför inte visat att de stod i omedelbart begrepp att fullborda brottet på ett sådant sätt att försöket kan anses ha påbörjats. Försökspunkten är därmed inte uppnådd i detta fall.

De tilltalade har dock genom att införskaffa och beväpna sig med en kniv, som varit särskild ägnad att användas som hjälpmedel vid brottet, i uttryckligt syfte att döda målsäganden gjort sig skyldiga till straffbar förberedelse till mord. Vid denna bedömning beaktar tingsrätten att de båda tilltalade samma dag som inköpet av kniven gjordes åkt till målsägandens bostad och ringt på dörren. När dörren öppnades och under händelsen har målsäganden befunnit sig i närheten i bostaden. Med hänsyn till nu anförda omständigheter kan fara för brottets fullbordan inte anses ha varit ringa.

Det råder inga tvivel om att de båda tilltalade genom sitt agerande visat att de haft uppsåt att senare utföra brottet på ett sådant sätt som krävs för straffbar förberedelse.

Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har därmed gjort sig skyldiga till förberedelse till mord i enlighet med gärningspåståendet.

8 DELTAGANDE I TERRORISTORGANISATION, GROVT BROTT (ÅTALSPUNKTERNA 2 OCH 3)

8.1 Rättsliga utgångspunkter

För deltagande i terroristorganisation döms enligt 4 a § terroristbrottslagen (2022:666) den som deltar i verksamheten i en terroristorganisation på ett sätt som är ägnat att främja, stärka eller understödja organisationen. En förutsättning för att det ska vara fråga om ett deltagande i verksamheten bör vara att det finns en konkret och kvalificerad anknytning till organisationen (se prop. 2022/23:73 s. 31 f.). Exempel på omständigheter som visar på en sådan

anknytning att någon har agerat på uppdrag av organisationen eller ställt sig under organisationens ledning. Ytterligare exempel kan vara att personen ställt sina tjänster till förfogande för en terroristorganisation, har svurit trohet till en organisation, har lämnat information, vägledning, material eller utrustning till organisationen eller har deltagit i utbildning eller träning anordnad av den. Mer tillfälliga eller begränsade kontakter med en terroristorganisation är normalt inte att betrakta som ett deltagande i terroristorganisationens verksamhet. Att uttrycka en åsikt eller sympatier till förmån för en terroristorganisation eller dess ideologi är inte tillräckligt om det inte utgör propaganda (se Svea hovrätts dom den 5 juni 2025 i mål nr B 3053-25). Det är inte nödvändigt att deltagandet tar sikte på organisationens brottsliga verksamhet för att det ska omfattas av bestämmelsen. Straffansvaret kan träffa alla former av aktivt deltagande i verksamheten, oavsett inom vilken del av verksamheten det sker (a. prop. s. 72).

Med terroristorganisation avses i 3 § samma lag en sammanslutning av personer som begår eller på annat sätt medverkar till terroristbrott eller gör sig skyldiga till försök, förberedelse eller stämpling till terroristbrott.

I subjektivt hänseende krävs uppsåt till de omständigheter som gör att sammanslutningen är en terroristorganisation och som innebär ett deltagande i verksamheten. Det krävs inte att gärningsmannen har haft en avsikt att främja, stärka eller understödja terroristorganisationen i det enskilda fallet.

Gärningsmannen ska däremot ha haft uppsåt till de omständigheter som, enligt en objektiv bedömning, gör att deltagandet är ägnat att främja, stärka eller understödja organisationen.

8.2 IS utgör en terroristorganisation

IS är en global organisation som är uppförd på bland andra EU:s, FN:s och USA:s förteckningar över terroristorganisationer. Med hänsyn till detta, samt till vad bland annat vittnena S9951 och Akseli Saviranta har berättat om IS, gör tingsrätten ingen annan bedömning än EU och FN om att IS är en terroristorganisation. Denna slutsats, som numera närmast får anses allmänt

vedertagen, har även bekräftats i svensk praxis (se bland annat domar från Svea hovrätt den 9 december 2025 i mål nr B 14590-25 och den 5 juni 2025 i mål nr B 3053-25).

8.3 Åtalspunkt 2 (Faris Al Abdullah)

8.3.1 Faris Al Abdullahs inställning och uppgifter

Faris Al Abdullah har erkänt gärningen.

Som anförts har tingsrätten att pröva om erkännandet får stöd av övrig utredning på ett sådant sätt att åtalet ska kunna bifallas.

Faris Al Abdullahs uppgifter i denna del har redovisats ovan under avsnittet om de tilltalades ideologiska bakgrund.

8.3.2 Deltagandebrottet

Faris Al Abdullah har svurit trohet till IS

Faris Al Abdullah har vidgått att han svurit trohetsed till IS flera gånger.

Åklagaren har även presenterat bevisning om att Faris Al Abdullah ensam, och i ett fall tillsammans med Ahmad Ouda, har svurit en trohetsed till IS.

Av filmen med Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda framgår att de svär trohet till IS högsta ledare (Abu Hafs Hashemi Al Qurashy). Både Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda använder sig av sina alias, s.k. *kunyas* när de svär eden.

Filmen är från tiden omkring augusti 2024. I filmen är Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda delvis maskerade. Ahmad Ouda och Faris Al Abdullah uttalar båda trohetseden och i bakgrunden hörs en nasheed.

Faris Al Abdullah har därefter svurit trohetseden ett flertal gånger. Åklagaren har förevisat två filmer i vilka trohetseden spelats in. Av utredningen framgår att Faris Al Abdullah från augusti 2024 fram tills att han greps svurit eden 12 gånger, varav detta har spelats in åtminstone tre gånger.

Akseli Saviranta, som har analyserat de trohetseder de tilltalade svurit, har bekräftat att de trohetseder som svurits av dem är uppbyggda ordagrant som en sedvanlig trohetsed till IS. Akseli Saviranta har även uppgett att de övriga trohetseder som Faris Al Abdullah svurit är samma typ av trohetsed, men med olika översättningar.

Som framgått ovan utgör trohetseden ett exempel på att det finns en konkret och kvalificerad anknytning till terroristorganisationen. Faris Al Abdullah får genom att upprepade gånger ha svurit trohet till IS, anses ha ställt sig under organisationens ledning.

Detta bekräftas även av vittnet Akseli Saaviranta, som berättat att en trohetsed ”*bay’ah*” betyder ett bindande kontrakt och visar en vilja att helt underkasta sig IS ledarskap. Han har även berättat att de trohetseder som är aktuella i målet nämner ordet ”kalif” vilket betyder ledare och att detta i sig är ett uttryck för medlemskap i IS. Han har även uppgett att det faktum att man svär trohetseden innebär att man tillhör den inre kretsen av organisationen, att man visar att man kommer att följa order från organisationen och att man fransäger sig alla andra auktoriteter. Det är inte nödvändigt att IS ledning får del av trohetseden för att den ska få betydelse, däremot får den effekt genom att spelas in som ett bevis på att man varit med i IS om man dör. Akseli Savirantas uppgifter får även stöd av den skriftliga utredningen i målet.⁸

Att svära trohet har även i praxis ansetts utgöra ett deltagande i en terroristorganisation (se bland annat Svea hovrätts dom den 5 juni 2025 i mål nr B 3053-25).

⁸ Skrivelse från Europol ”Provisions of expertise - Al Abdullah and Ouda” och Promemoria från Säkerhetspolisen ”Islamistiskt motiverad terrorism och Islamiska staten”.

Tingsrätten anser att de trohetseder Faris Al Abdullah har svurit innebär ett aktivt deltagande i en terroristorganisation.

Faris Al Abdullah har försökt skaffa vapen

Som framgår nedan anser tingsrätten att det är styrkt att Faris Al Abdullah har planerat att utföra ett terroristdåd, först utomlands, sedan i Sverige (se vidare nedan under åtalspunkt 4). Det är även klarlagt att detta var planerat att utföras delvis med vapen.

Av utredningen i målet förekommer att Faris Al Abdullah i chattar med en annan person i januari 2025 diskuterat planerna för ett kommande attentat och att Faris Al Abdullah har köpt en GoPro-kamera. Han skriver bland annat ”Hur mycket kostar en Kalashnikov hos er. Vi köper två. Och 2000 skott som vi tränar med.” och sedan ”Du ska hitta en person som säljer vapen för att kunna köpa till ett bra pris och snabbt. Jag betalar för vapen som kostar ungefär fem tusen Euro, kanske mer.”

Under december 2024 har Faris Al Abdullah till en annan person i en chatt uttryckt sina planer på att utföra ett terroristattentat och har sagt ”Just help me with gun with cheap price/.../”. Några dagar senare frågade han samme person om han hade kontakter som sålde kalashnikov och sade att han ville köpa fyra kalashnikov med magasin.

Vidare har Faris Al Abdullah i samtal med operatören sagt att han behövde vapen och att han behöver tre kalashnikovs.

Det är med anledning av vad som framkommit av utredningen enligt tingsrätten styrkt att Faris Al Abdullah efterfrågat vapen under åtalsperioden. Det är även klarlagt att syftet med vapnen var att de skulle användas vid ett attentat i IS namn i Sverige eller någon annanstans. Hans efterfrågande av vapen har därmed ett så nära samband med IS verksamhet att detta utgör ett aktivt deltagande i en terroristorganisation. Vid denna bedömning beaktas även

att Faris Al Abdullah har svurit trohet och ställt sig under IS ledning samt att han visat vilja och beredskap att delta i organisationens aktiviteter.

Faris Al Abdullah har tagit emot och tillägnat sig instruktioner om hur man konstruerar och använder sprängladdningar särskilt ägnade att användas vid terroristbrott

Som framgår nedan anser tingsrätten att det är styrkt att Faris Al Abdullah har planerat och förberett för att utföra ett terroristdåd, bland annat genom att ta befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel (se åtalpunkt 4). Det är även klarlagt att han har införskaffat instruktioner kring tillverkning av sprängmedel, samt att han med avsikt att framställa och hantera explosiva varor har införskaffat instruktioner och beståndsdelar i detta syfte (se åtalpunkt 5). Tingsrätten har även funnit styrkt att Faris Al Abdullah har tagit del av en bombmanual med avsikt att använda den för att begå eller på annat sätt medverka till terroristbrott (se åtalpunkt 6).

Det är med anledning av vad som framkommit i prövningen av nu nämnda åtalpunkter enligt tingsrätten styrkt att Faris Al Abdullah har tagit emot och tillägnat sig instruktioner om hur man konstruerar och använder sprängladdningar. Det är även styrkt att dessa instruktioner är särskilt ägnade att användas vid terroristbrott. Hans agerande i denna del har därmed ett så nära samband med IS verksamhet att detta utgör ett aktivt deltagande i en terroristorganisation. Vid denna bedömning beaktas även att Faris Al Abdullah har svurit trohet och ställt sig under IS ledning samt att han visat vilja och beredskap att delta i organisationens aktiviteter.

Faris Al Abdullah har inhämtat och vidareförmedlat propagandamaterial från IS och andra källor som stöder IS

Som angetts ovan anser tingsrätten att det är styrkt att Faris Al Abdullah har inhämtat och haft tillgång till omfattande propagandamaterial från IS, bland annat innefattande religiös propaganda samt material innefattande synnerligen grovt våld.

Av utredningen framgår även att han har delat en del av materialet för andra. Bland annat har han visat operatören en instruktionsfilm om hur man dödar en människa (se ovan under åtalpunkt 1). Videon har publicerats av IS.

Vittnet S9951 har bland annat berättat om att ett av IS-propagandans syften är att strategiskt uppmåna personer att på egen hand utföra attentat. Av Akseli Savirantas uppgifter och Europols skrivelse ”Strategic assessment – The role of ”jihadist” media and media operatives in promoting terrorist attacks” framgår att administration, införskaffande, spridning eller skapande av jihadistiskt propaganda bör betecknas som ett deltagande i jihadistiska aktiviteter, med hänsyn till propagandans roll inom IS. Dessutom framkommer att med hänsyn bland annat till propagandans betydelse för att söka förmå individer att begå terroristattentat, utgör även aktiviteter med propaganda på internet en del av jihad.

Mot bakgrund av vad som framkommit om propagandans roll för IS, anser tingsrätten att det faktum att Faris Al Abdullah har vidarefördelat sådant propagandamaterial ska anses utgöra ett aktivt deltagande i en terroristorganisation. Däremot kan inhämtandet inte anses utgöra ett tillräckligt aktivt deltagande för att kunna leda till ansvar för deltagandebrottet (se även Svea hovrätts dom den 5 juni 2025 i mål nr B 3052-25).

8.3.3 Faris Al Abdullah ska dömas för deltagande i terroristorganisation

Faris Al Abdullahs erkännande får således starkt stöd av den utredning som åklagaren har lagt fram. Han har därmed genom sitt agerande enligt ovan deltagit i verksamheten i en terroristorganisation på sätt som främjat, stärkt eller understött organisationen. Det råder ingen tvekan om att Faris Al Abdullah, som delar IS ideologi, har haft erforderligt uppsåt till brottet. Han ska därmed dömas för deltagande i terroristorganisation.

Tingsrätten återkommer till frågan om hur gärningen ska rubriceras nedan.

8.4 Åtalspunkt 3 (Ahmad Ouda)

8.4.1 Ahmad Oudas inställning och uppgifter

Ahmad Ouda har förnekat gärningen.

Ahmad Oudas uppgifter i denna del har redovisats ovan under avsnittet om de tilltalades ideologiska bakgrund.

8.4.2 Deltagandebrottet

Ahmad Ouda har svurit trohet till IS

Ahmad Ouda har vidgått att han svurit trohetsed till IS och att det är han som syns på filmen med Faris Al Abdullah.

Genom vad som framkommit ovan har åklagaren presenterat bevisning om att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har svurit trohet till IS. Tingsrätten hänvisar i denna del till avsnitt 8.3.2 (Åtalspunkt 2 avseende Faris Al Abdullah). Av filmen framgår vidare att Ahmad Ouda lyfter upp ett pekfinger, vilket antas betyda att det endast finns en gud.

Som framgått ovan utgör trohetseden ett exempel på att det finns en konkret och kvalificerad anknytning till IS. Ahmad Ouda får genom att ha svurit trohet till IS, anses ha ställt sig under organisationens ledning.

Att svära trohet har även i praxis ansetts utgöra ett deltagande i en terroristorganisation (se Svea hovrätts dom den 5 juni 2025 i mål nr B 3053-25).

Av Ahmad Oudas egna uppgifter framgår att han inte längre sympatiserar med IS samt att avsikten inte var att sprida videon med trohetseden. Tingsrätten, som noterar att det finns indikationer i utredningen på att filmen har spritts, anser dock inte att straffansvar för deltagande förutsätter att trohetseden delats med andra. Inte heller det Ahmad Ouda i övrigt har anfört kan frita honom från ansvar.

8.4.3 Ahmad Ouda ska dömas för deltagande i terroristorganisation

Ahmad Ouda har genom sitt agerande deltagit i verksamheten i en terroristorganisation på sätt som främjat, stärkt eller understött organisationen. Med hänsyn till att Ahmad Ouda vid tidpunkten för brottet har delat IS ideologi råder det ingen tvekan om att Ahmad Ouda haft erforderligt uppsåt till de omständigheter som gör att sammanslutningen är en terroristorganisation och som innebär ett deltagande i verksamheten. Han ska därmed dömas för deltagande i terroristorganisation.

8.5 Rubricering åtalspunkterna 2 och 3

Enligt 4 a § tredje stycket terroristbrottslagen ska det vid bedömningen av om ett deltagandebrott är grovt särskilt beaktas om gärningsmannen har haft en central roll inom terroristorganisationen, om gärningen har varit ägnad att påtagligt bidra till organisationens förmåga att begå terroristbrott eller om gärningen på annat sätt har varit av särskilt farlig art.

En omständighet som typiskt sett måste anses göra ett deltagandebrott grovt är om deltagandebrottet skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse. Ett deltagande i sådana terroristorganisationer är ett exempel på ett deltagande av särskilt farlig art som vanligtvis innebär att brottet bedöms som grovt (prop. 2022/23:73 s. 31, s. 74 ff).

Tingsrätten bedömer att IS utgör en särskilt farlig terroristorganisation (se domar från Svea hovrätt den 9 december 2025 i mål nr B 14590-25 och den 5 juni 2025 i mål nr B 3053-25). Brottet ska därför bedömas som grovt.

9 FÖRBEREDELSE TILL TERRORISTBROTT (ÅTALSPUNKT 4)

9.1 Rättsliga utgångspunkter

Enligt 4 § terroristbrottslagen döms den som begår eller försöker att begå ett uppsåtligt brott om gärningen allvarligt kan skada ett land eller en mellanstatlig organisation. För straffbarhet krävs vidare att avsikten med gärningen varit att injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller en del av en befolkning, otillbörligen tvinga ett offentligt organ eller en mellanstatlig organisation att vidta eller att avstå från att vidta en åtgärd, eller allvarligt destabilisera eller förstöra grundläggande politiska, konstitutionella, ekonomiska eller sociala strukturer i ett land eller i en mellanstatlig organisation. Förberedelse till terroristbrott är straffbart enligt 23 kapitlet brottsbalken (se 11 § terroristbrottslagen).

Alla uppsåtliga brott kan teoretiskt sett utgöra ett grundbrott för terroristbrott. För att någon ska dömas till ansvar för terroristbrott krävs därutöver att två ytterligare rekvisit utöver grundbrottet är uppfyllda.

9.1.1 Gärningen ska allvarligt kunna skada ett land

Rekvisitet innebär ett krav på att gärningen allvarligt ska kunna skada ett land eller en mellanstatlig organisation. Det krävs inte att en viss skada har uppkommit utan det är tillräckligt att gärningen kan orsaka sådan skada. Rekvisitet rymmer ett brett spektrum av allmänintressen, samhällsfunktioner och försörjningsmöjligheter. Det innefattar inte bara gärningar som kan hota de grundläggande strukturerna i en stat eller som är av sådan omfattning att de kan få landsomfattande konsekvenser, utan även sådana för medborgarna väsentliga gemensamma intressen som värnandet av det öppna och säkra samhället. Det sistnämnda avser sådana förhållanden som att samhället ska präglas av öppenhet och respekt för mänskliga rättigheter och för demokratins grundläggande värden (se prop. 2021/22:133 s. 71 ff.).

Typiskt sett bör gärningar som innebär att fara framkallas för människors liv, personliga säkerhet eller hälsa eller för mycket omfattande skador på miljö eller egendom av särskild betydelse kunna allvarligt skada ett land.

Bedömningen av om så är fallet måste göras från fall till fall med beaktande av samtliga omständigheter. (Jfr prop. 2002/03:38 s. 86 f.)

9.1.2 Injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller en del av en befolkning

Uttrycket injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller en del av en befolkning innebär att gärningen ska genomföras med avsikt att framkalla allvarlig fruktan för säkerhet till person eller egendom. Exempelvis handlar det om urskillningslösa bombattentat, omfattande angrepp med fordon eller andra liknande skadegörande åtgärder som t.ex. mordbränder som riktas mot allmänna platser, en större folksamling eller byggnader eller lokaler där flera personer vistas etc. En ”del av en befolkning” kan avse exempelvis en etnisk minoritet, ett visst folkslag, personer av utländsk härkomst eller personer med viss religiös tillhörighet. (Se prop. 2021/22:133 s. 73 och 178). I praxis har relativt breda begrepp accepterats, såsom ”den del av befolkningen som inte har samma åsikt” eller ”befolkningen i Sverige” (Hovrätten för västra Sveriges dom den 30 mars 2016 i mål nr B 5306-15 och Stockholms tingsrätts dom den 7 juni 2018 i mål nr B 4708-17).

9.2 Faris Al Abdullahs inställning

Faris Al Abdullah har erkänt gärningen.

Tingsrätten kommer att pröva om erkännandet vinner stöd av övrig utredning på ett sådant sätt att åtalet ska kunna bifallas.

9.3 Faris Al Abdullahs uppgifter

Faris Al Abdullah har uppgett i huvudsak följande.

Under hösten 2024 hade han tankar på att utföra ett terrorattentat. Han ville genomföra attentatet med hjälp av ett självmordsbälte någonstans i Europa. Han kan inte bekräfta att han har haft tankar på att utföra en *amaliya* i Syrien, Israel eller Frankrike. Han har dock haft tankar på att genomföra ett attentat i Europa, var som helst, men inte i Sverige.

År 2014 återupptog Sverige frivilligt sitt krig mot islam tillsammans med 87 länder. Sverige var inte med i NATO och var därmed inte tvungna att göra det. Syftet med det attentat han planerade var att upphöja Allah och att hämnas för de brott som begåtts mot muslimerna. Han anser att IS är tydliga med sitt budskap och att de inte gör det här för att få någon makt, utan de gör det för att hämnas för muslimers skull. Alla fruktar IS för att de är muslimer. Hans mål med attentatet var inte att skörda så många människors liv som möjligt men om det hade blivit så är det så. Om många hade dött hade det skrivits om attentatet.

Han har haft kontakt med operatören fler gånger än åklagaren har gjort gällande. Operatören övertalade honom att utföra ett attentat i Sverige. Om inte operatören hade kommit in i hans liv hade han utfört ett terrorattentat, men inte i Sverige. Det var operatören som bad honom söka efter ett mål i Sverige och genom att söka på ChatGPT hittade han Kulturfestivalen. Han sökte efter de största festivalerna i Sverige.

Han tänkte genomföra attentatet med självmordsväst, bombbälte, vapen och granater. Han själv, operatören och två personer från Libyen skulle delta i attentatet. Han hade haft kontakt med de två männen via internet och de delade hans åsikter.

De saker han försökte köpa på avbetalning och de lån han försökte ta hade inte med attentatet att göra. Kroppskameran köpte han i syfte att använda vid attentatet. Han skulle sätta kameran på sin panna och live-streama terrorattentatet. De svarta *thobes* (arabisk klädsel) han köpt skulle bäras av de som utförde så att de skulle se enhetliga ut. Han fick en fleecenväst av personalen på HVB-hemmet som han tänkte använda under attentatet genom

att limma bombbältet inuti och fästa magasinet på. Han har haft kontakt med personer som är soldater inom IS via nätet.

Han pantsatte guld på en pantbank i Kristianstad för att finansiera operationen. Han hade en anteckning i sin telefon som var en martyrtext och det var den han hade spelat in inför terrorattentatet. Hans tanke var att dö och bli martyr när han genomförde attentatet. Han var inte färdig med martyrtexten men han skulle spela in en video med kroppskameran när han var färdig med texten. För honom innebär martyrskap att säga någonting innan man dör. Det är inte han som bestämmer vem som är en martyr, utan gud. Man är martyr om man krigar för guds skull och upphöjer guds ord.

Under attentatet hade han inte tänkt mörda barn, oskyldiga kvinnor eller äldre personer. Han skulle rikta in sig på ungdomar och andra genom att skjuta, bomba och spränga dem. Personerna som går på Kulturfestivalen har bidragit till att döda muslimer genom att betala skatt som går till Sveriges försvar. Han anser att alla personer som betalar skatt kan mördas. Det gäller dock inte barn och oskyldiga kvinnor, förutsatt att de inte är emot IS och inte betalar skatt. Kvinnor som strider emot IS kan dödas. Han hade vissa tankar kring hur han skulle undvika att skada barn och oskyldiga kvinnor under attentatet. Om någon oskyldig ändå drabbades skulle det vara guds vilja. Om han inte hade blivit gripen i februari 2025 hade terroristattentatet ägt rum och han hade dött. Han hade gått vidare i planeringen om han inte greps. Hans tanke var att genomföra något liknande som attentatet i New Orleans 2025.

Han införskaffade instruktioner till sprängmedelstillverkning på egen hand. Det var operatörens önskan och idé att göra inköp till sprängmedlen.

Han har aldrig tillverkat sprängmedel tidigare. Hans syfte med inköpen och de åtgärder han sedan vidtog med de varor han köpt var att visa för operatören att han kunde tillverka bomber.

De sprängmedelsinstruktioner han haft tillgång till avsåg inte de sprängmedel han tänkte använda under attentatet. Det sprängmedel han påbörjade

tillverkningen av den 11 februari 2025 hade han inte tänkt använda vid attentatet. Han ville använda starkare sprängdeg under attentatet som han själv skulle tillverka två till tre veckor före attentatet. Han skulle använda bombbältet och något annat som han inte vill berätta om. Han tänkte inte använda TATP eftersom det är ett starkt och känsligt ämne. Det var operatören som föreslog att de skulle påbörja sprängmedelstillverkningen, men han minns inte när operatören gjorde det.

Den 10 februari ville han åka hem. Han hade en magkänsla om att något var fel och trivdes inte i Stockholm eller med operatören. Operatören övertalade honom att stanna. Han har svårt att säga nej till andra vilket personalen på HVB-hemmet kan bekräfta. Det var operatören och hans väns förslag att åka till Kungsträdgården. Faris Al Abdullah hade inga problem med att åka dit, men det var inte han som bestämde det. Det stämmer dock att han själv tog initiativet att åka till Kungsträdgården på morgonen den 11 februari 2025. I Kungsträdgården tittade de runt och planerade hur attentatet skulle gå till. Han såg framför sig att han kunde begå ett attentat där. Sedan greps han.

9.4 Tingsrättens bedömning

9.4.1 Faris Al Abdullah har haft tankar på att utföra attentat

Som framgår ovan har Faris Al Abdullah uttryckt i chattar med andra under oktober till december 2024 att han har en avsikt och planerar att begå ett terroristattentat i antingen Israel, i Europa eller i Sverige (se avsnittet 6.2.1, Tingsrättens övergripande bedömning av inhämtningsoperationen).

Av utredningen framgår vidare att Faris Al Abdullah i chattar med en annan person i september 2024 har uttryckt att han skulle göra *amaliya* här i Sverige men att eftersom han har ögonen på sig skulle han göra *hijra* till Irak, Syrien eller andra länder istället. I december 2024 skrev Faris Al Abdullah till samma personer att han inte längre skulle göra *hijra*, utan göra ett ”uppdrag” själv istället. Enligt Faris Al Abdullah skulle det i efterhand stå om en galen terrorist som hade attackerat folk mitt på dagen. I början av januari 2025 fortsatte

kommunikationerna om attentatet i chattar där han bland annat uppmanade till att döda så många *kuffar* som möjligt antingen med kniv, skjutvapen eller sprängmedel.

Utöver vad som framkommit ovan har Faris Al Abdullah uttryckt andra idéer för hur ett attentat skulle kunna utföras. Bland annat har han i november 2024 sagt att han avser köra på människor med bil för att sedan döda poliser. Han har även beskrivit till andra hur de kommer att trycka på knappen när deras magasin tar slut och att de då ska massakrera ”gudfiender” och att operationen kommer att skörda över tusen liv.

I möten mellan operatören och Faris Al Abdullah har han sagt att en *amaliya* i *kuffars* hus är värd tusen gånger mer än i Mellanöstern. Han har även i februari 2025 sagt till operatören att han hade gjort *amaliya* för länge sedan om han inte hade träffat operatören och att han då inte hade kunnat vänta tills nu.

Mot bakgrund av vad som framkommit av utredningen anser tingsrätten att, även om plats och tillvägagångssätt för brottet inledningsvis skiftade, det finns starkt stöd i bevisningen för Faris Al Abdullahs vilja att utföra ett terroristattentat.

9.4.2 Målet för attentatet

Som ovan konstaterats fick operatören och Faris Al Abdullah kontakt i slutet av december 2024. Redan i den första kontakten berättade Faris Al Abdullah för operatören att han skulle utföra en *amaliya*.

Faris Al Abdullah har även redan den 2 januari 2025 uttryckt för operatören att det är hans dröm att utföra ett attentat och att han kunnat göra det i Sverige för länge sedan med kniv. Han beskrev även i detalj hur det kunde gå till och föreslog då att de kunde ”göra ett uppdrag på en fest eller något sånt där det finns tusentals människor” och att man kunde ”kasta in en väska eller nåt sånt där det finns en bomb, sen spränger man stället”. Han uppgav vidare att han kunde fixa sprängmedel och bomb och att han visste hur man gjorde samt att

han skulle höra om ”brodern” i Frankrike ville komma till Sverige och ”utföra” här.

Vid genomgång av Faris Al Abdullahs beslagtagna telefon har en skärmbild tagen den 5 januari 2025 föreställande Kulturfestivalen i Stockholm påträffats. Faris Al Abdullah har även några dagar därefter skickat bilden till operatören och skrivit ”Jag tänker att de blir bra om vi festar där”. Vidare har Faris Al Abdullah berättat för andra i chattar om att det bästa han hittat är under sommaren och att ”hundratusentals kommer att vara där”.

Faris Al Abdullah har berättat för operatören att han hittade Kulturfestivalen som ett lämpligt mål på ChatGPT och att det var nästan två miljoner som kom dit förra året. Han föreslog även att de skulle flytta till Stockholm en eller två veckor i förväg och gå runt i området och kolla hur det såg ut samt att de skulle spela in när de svär trohetseden före attentatet och att en ”bror” i Syrien skulle publicera den efteråt. Han berättade om sina planer att göra det med sprängbälte och granater och att det skulle filmas och streamas samtidigt. De skulle vara fyra stycken och komma från varsitt håll och börja med att kasta granater på *kuffar*. Sedan skulle de skjuta människorna och kasta sig in i *kuffar* med sprängbälte så att alla kommer att dö. Han berättade även att han skulle tillverka sprängmedel som ”C4” och att det var lätt. Sprängmedlet skulle bara hålla i 30 dagar.

Mot bakgrund av vad som framkommit av åklagarens bevisning i denna del anser tingsrätten att det Faris Al Abdullah vid huvudförhandlingen har uppgett om att det var operatören som i december föreslog och uppmanade Faris Al Abdullah att de skulle utföra ett attentat i Sverige är motbevisat.

9.4.3 Finansiering av kostnader för utförandet

Faris Al Abdullah har i chattar med andra i december 2024 uppgett att han måste ta lån för att de (underförstått IS) inte har så mycket själva och de inte bara kan skänka till alla som vill göra uppdrag. I januari 2025 uppgav han i

chattar att han behövde vapen och han skulle göra inbrott för att samla ihop pengarna.

Redan i den första kontakten med operatören berättade Faris Al Abdullah att han behövde pengar för att kunna köpa biljetter för att utföra en *amaliya* och att han skulle ta lån så fort han fyllde 18 år.

Faris Al Abdullah ansökte vidare den 2 januari 2025, det vill säga på sin 18-årsdag, om ett lån på 200 000 kronor. Den 7 januari 2025 ansökte han om ytterligare ett privatlån på 20 000 kr. Syftet för lånen angavs vara resa. Båda låneansökningarna avslogs.

Vidare framgår att Faris Al Abdullah har belånat guldörhängen på Pantbanken den 8 januari 2025 för 3 300 kr. Han har även vid sitt förhör bekräftat att syftet med pantsättningen var att finansiera ett attentat. Han har även överlämnat kontanterna till operatören som betalning för vapen. Även om de vapen som operatören tillhandahöll Faris Al Abdullah inom ramen för infiltrationsoperationen inte utgör en del av åtalet, visar handlandet enligt tingsrätten att han haft en vilja att finansiera de brott han avsåg att begå.

Det finns därmed stöd i utredningen för att Faris Al Abdullah har finansierat och försökt finansiera kostnader för att utföra brottet. Faris Al Abdullahs egna uppgifter vid huvudförhandlingen om att syftet med låneansökningarna inte var att finansiera attentatet får därmed anses vara motbevisade.

9.4.4 Rekognoscering i Kungsträdgården

Det kan konstateras att Faris Al Abdullah redan vid mötet med operatören den 10 januari 2025 själv föreslog att de skulle resa till Stockholm en eller två veckor innan festivalen för att gå runt i området och se hur det såg ut.

Faris Al Abdullah besökte sedan Kungsträdgården med operatören, kort innan han greps den 11 februari 2025. I samband med det bad Faris Al Abdullah operatören att ta foton på honom på platsen. Faris Al Abdullah uttryckte i samband med det att det skulle bli den största terrorattacken i historien.

Faris Al Abdullah har vid huvudförhandlingen uppgett att han stannade i Stockholm till den 11 februari 2025 eftersom operatören övertalade honom, samt att det inte var hans initiativ att åka till Kungsträdgården. Av den kommunikation mellan operatören och Faris Al Abdullah som presenterats framgår dock att Faris Al Abdullah, även om han inledningsvis gav uttryck för att han ville resa tillbaka till sitt boende redan den 10 februari 2025, därefter självant valde att stanna ännu en natt i Stockholm. Att detta skedde frivilligt har även bekräftats av OP1:s vittnesmål. Det är även tydligt utifrån den kommunikation tingsrätten tagit del av, att Faris Al Abdullah nästföljande dag på eget initiativ föreslog att de ska åka till Kungsträdgården där de skulle ”festa” och ”kolla lite i liksom 10 minuter.”

Det är därmed styrkt att Faris Al Abdullah självant har rekognoscerat på tilltänkt plats för terroristbrottet.

9.4.5 Befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel

Faris Al Abdullah har under åtalstiden haft tillgång till ett stort antal textfiler och filmer med instruktioner för exempelvis sprängmedelstillverkning. Bland annat har han mottagit filmer om konstruktion av ljuddämpare, sprängbälte med splitterverkan, antändningsanordning och självmordsbälte med splitterverkan.

Faris Al Abdullah har i flera samtal med operatören berättat att han själv avser att framställa sprängmedel. Han har bland annat uppgett att han ska tillverka dem hemma och att materialen är väldigt enkla. Han har vid möten berättat för operatören vad man behöver för att göra ett sprängbälte.

En manual för tillverkning av ett sprängämne kallat C4 har påträffats i Faris Al Abdullahs telefon. Som framgår nedan har Faris Al Abdullah även skickat manualen vidare till andra personer i december 2024 (jfr åtalspunkt 6, nedan).

Det framgår även att Faris Al Abdullah har skickat länkar till operatören med recept på tillverkning av olika sprängmedel i form av ett recept benämnt ”C4”,

en manual för tillverkning av sprängämnet Pentyl (PETN) och en manual som visar hur man tillverkar Ureanitrat.

Tingsrätten har tagit del av de filmer som Faris Al Abdullah har haft tillgång till. Film 20 visar hur en person förevisar hur man tillverkar en antändningsanordning och vad som behövs till denna. Film 17 är en instruktion för tillverkning av sprängbälte. Film 26 avser tillverkning av sprängmedlet acetonperoxid. Film 26 har enligt Säkerhetspolisens analys publicerats av IS.

I samband med Faris Al Abdullahs besök i Stockholm den 10 februari 2025 besökte han och operatören ett köpcentrum för att göra vissa inköp till Faris Al Abdullah. Faris Al Abdullah visade samtidigt operatören filmen avseende tillverkning av sprängmedlet acetonperoxid (Film 26). Samtidigt berättade han vad man behöver för ingredienser för att tillverka sprängmedlet och vilka verktyg som behövdes.

Faris Al Abdullah och operatören handlade samma dag nagellackborttagningsmedel, xylocainsalva och två skålar av glas. Därefter inhandlade de på Faris Al Abdullahs initiativ bland annat motorolja på en bensinmack, vetemjöl i en annan butik och svartkummin i ytterligare en. Av utredningen framgår att Faris Al Abdullah berättat för operatören att han av säkerhetsskäl ville att de skulle göra inköpen från olika butiker.

Av utredningen framgår att Faris Al Abdullah direkt på morgonen den 11 februari 2025 påbörjade tillverkningen av sprängmedel enligt instruktionerna han tagit del av. Han fortsatte sedan med detta i närmare två timmar och instruerade även operatören om hur man skulle gå tillväga. Han förklarade även vilka steg som kvarstod och hur resultatet skulle bli. Faris Al Abdullah berättade att syftet var att de skulle förbereda till nästa gång de sågs. Han berättade att det var lätt och billigt att tillverka sprängmedlet och att det skulle orsaka mycket skada.

Det kan konstateras att det av beslagsprotokoll framgår att de inköp som gjordes av Faris Al Abdullah har återfunnits i lägenheten efter gripandet av honom.

Faris Al Abdullah har under sitt förhör uppgett att det var operatörens önskan att göra inköp till sprängmedlen. Av den utredning som presenterats från inhämtningsoperationen framgår dock med tydlighet att det var Faris Al Abdullahs eget initiativ att göra inköpen till beståndsdelarna till sprängmedlen och att det hela tiden var Faris Al Abdullah som visade manualerna och recepten för operatören. Faris Al Abdullah har även flertalet gånger till operatören och andra uttryckt att det är han som äger planen. Att Faris Al Abdullah har varit drivande i att inhandla beståndsdelar har även bekräftats genom OP1:s vittnesmål vid huvudförhandlingen. Faris Al Abdullahs invändning i denna del är därmed motbevisad.

Att de aktuella instruktionerna utgör manualer för tillverkning av sprängmedel och explosiva medel framgår mer utförligt av avsnitt 10.3.1, Bedömningen avseende bombtillverkning, nedan.

Mot bakgrund av vad som framkommit kan det konstateras att Faris Al Abdullah har tagit befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel på sätt som påstås i åtalet.

9.4.6 Inköp av klädsel anpassad för gärningen

Av utredningen framgår att Faris Al Abdullah har gjort ett köp på Temu av flera s.k. arabiska skjortor, *thobes*, den 5 januari 2025. Faris Al Abdullah har även visat operatören en skärmbild på skjortan och köpet och sagt till operatören att de kan ha kläderna när de gör *amaliya*.

Han har även i en chatt med en person skrivit att han vill ha en *Al-dawla*-flagga på axeln när han genomför och har till flera personer berättat om de kläder han köpt och att han vill ha dem på sig när han genomför attentatet. Han har även skickat bilder på när han bär kläderna. Vid huvudförhandlingen har Faris Al

Abdullah även uppgett att syftet med de tre *thobes* han köpt var att deltagarna skulle se enhetliga ut under attentatet.

Faris Al Abdullah har i chattar skrivit till andra att han köpt en väst. Vid förhöret under huvudförhandlingen har han uppgett att han redan hade västen, men han har bekräftat att syftet med västen var att använda den för att limma bombbältet inuti och fästa magasinet på.

Av den finansiella utredningen i målet framgår att Faris Al Abdullah även försökt inhandla en skottsäker/sticksäker väst, men att han har nekats köpet.

Mot bakgrund av vad som framkommit av utredningen är det visat att Faris Al Abdullah har inhandlat klädsel i syfte att använda vid gärningen.

9.4.7 Inköp av en kroppskamera

Under januari 2025 har Faris Al Abdullah köpt en GoPro Actionkamera för 4786 kr på avbetalning. I samband med det berättade han för operatören att han köpt en GoPro-kamera och skickade en skärmbild på köpet. Faris Al Abdullah har berättat för operatören att syftet var att de skulle filma attentatet med kameran.

Även i chattar med flera andra personer som Faris Al Abdullah planerade att utföra attentatet med har han berättat om planen att köpa en kamera för att filma dådet. Han har därefter skickat en bild på den till flera olika personer som han har kommunicerat med via olika chattapplikationer.

Att syftet med kroppskameran var att live-streama attentatet bekräftas även av Faris Al Abdullahs uppgifter vid huvudförhandlingen.

Mot bakgrund av vad som framkommit finns det starkt stöd i utredningen för att Faris Al Abdullah har inhandlat en kroppskamera i syfte att använda vid gärningen.

9.4.8 Film tänkt att offentliggöras efter gärningen

Av den bevisning åklagaren har åberopat framgår att Faris Al Abdullah den 12 januari 2025 spelat in en martyrvideo på sin telefon. Texten överensstämmer även med några av de texter som återfunnits i hans telefon.

I Faris Al Abdullahs mobiltelefon har även påträffats sex stycken så kallade martyrtexter från november och december 2024 samt januari och februari 2025. Det framgår även av bevisningen att Faris Al Abdullah har läst upp och översatt några av texterna vid samtal med operatören och samtidigt förklarat att de ska göra det med masker på innan de gör *amaliya*.

Europol, som har analyserat martyrtexterna, har bekräftat att den martyrtext Faris Al Abdullah har antecknat i sin telefon liknar andra texter och meddelanden från radikaliserade individer som förbereder en terroristattack. Företeelsen med att publicera martyrtexter med liknande innehåll är enligt Akseli Saviranta vanligt förekommande bland de som historiskt har begått terroristattentat.

Faris Al Abdullah har även uppgett att hans avsikt med martyrtexterna var att slutligen spela in dem med sin kroppskamera innan han begick attentatet och att hans avsikt var att bli martyr när han genomförde attentatet.

Även i denna del vinner Faris Al Abdullahs erkännande stöd av den bevisning som presenterats i målet.

9.5 Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till terroristbrott

9.5.1 Gärningen hade allvarligt kunnat skada Sverige

Som framgår ovan har visats att Faris Al Abdullah, som sympatiserar med såväl IS religion som våldsbejakande ideologi, har haft för avsikt att genomföra ett attentat i Kungsträdgården med bland annat vapen och sprängmedel. Syftet med attentatet har enligt vad som framkommit varit att hämnas för muslimer som dödats.

Kulturfestivalen är ett årligen återkommande evenemang arrangerat av Stockholms Stad. År 2025 pågick festivalen den 13–17 augusti. Festivalområdet utgjordes av olika platser inom Stockholms innerstad, bland annat Kungsträdgården. Av information om festivalen som åklagaren presenterat framgår bland annat att det i Kungsträdgården finns två scener för cirkus, dans, musik och teater och att på kvällen förvandlas Kungsträdgården till en folkpark för bland annat dans. Under 2025 bedömdes festivalen totalt sett ha haft cirka 2 miljoner besökare.

Genom det tillvägagångssätt Faris Al Abdullah har beskrivit får det tas för gott att ett stort antal människor hade kunnat skadas eller dö och att stor skada hade kunnat åsamkas på egendom. De gärningar som åsyftats får anses kunna rubriceras som mord, grov misshandel och allmänfarlig ödeläggelse som påstås i åtalet. Tingsrätten anser att det har varit fråga om en sådan gärning som typiskt sett framkallar fara för många människors liv och personliga säkerhet samt potentiellt omfattande skador på egendom. Ett fullbordat attentat får därmed även anses ha kunnat skada det väsentliga samhällsintresse som handlar om att värna ett öppet och säkert samhälle. Gärningen hade därmed allvarligt kunnat skada Sverige.

Av bevisningen framgår att Faris Al Abdullah i samtal och chattar med andra berättat om att syftet var att många skulle skadas i attacken och att han vill ”massakrera” så många som möjligt och att det skulle bli den största attacken i Europas historia. Han har även i samtal med operatören sagt att syftet är att döda *kuffar*, inte bara skada dem.

Faris Al Abdullahs uppgifter vid huvudförhandlingen om att hans mål med attentatet inte var inte att skörda så många människors liv som möjligt kan, mot bakgrund av vad som framkommit, lämnas utan avseende. Faris Al Abdullah har därmed direkt åsyftat att orsaka stora skador på liv och egendom. Han har därmed haft uppsåt att utföra och främja terroristbrott.

9.5.2 Syftet var att injaga allvarlig fruktan

Som framgår ovan rättfärdigar IS våldsanvändning även mot civila och i synnerhet de som inte följer den tolkning av islam som IS anser är riktig, dvs. s.k. otrogna. Syftena med attentaten är att skada, skrämmas och inspirera. Faris Al Abdullah har även själv uppgett att syftet med det planerade attentatet varit att hämnas å muslimers vägnar och att syftet varit att rikta in sig mot alla skattebetalare i landet. Han har även uttryckt att han skulle rikta in sig på ungdomar och andra genom att skjuta, bomba och spränga dem.

Ett attentat som hade genomförts på det sätt som planerats av Faris Al Abdullah mot en större folksamling med hjälp av sprängmedel och vapen måste, som utgångspunkt, anses genomföras med syfte att framkalla allvarlig fruktan för säkerhet till person eller egendom. Faris Al Abdullah har även berättat om att han velat att attentatet skulle få stor spridning i media och att han flertalet gånger uttryckt att detta skulle bli det största attentatet. Han har även under huvudförhandlingen uttryckt likgiltighet för om andra än skattebetalare skulle drabbats såsom exempelvis barn.

Tingsrätten anser att det som framkommit om det planerade attentatet visar att Faris Al Abdullah har haft ett direkt uppsåt att injaga allvarlig fruktan hos en befolkning eller en befolkningsgrupp som inte delar IS ideologi, som påstås i åtalet.

9.5.3 Faris Al Abdullah har gjort sig skyldig till straffbar förberedelse

Tingsrätten har funnit utrett att Faris Al Abdullah har finansierat och försökt finansiera kostnader för utförande av det planerade brottet, rekognoscerat på tilltänkt plats för terroristbrottet och tagit befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel, inhandlat klädsel anpassad för gärningen, inhandlat en kroppskamera tänkt att användas vid gärningen samt planerat för och spelat in en film tänkt att offentliggöras efter gärningen.

Frågan är om nu angivna handlingar kan utgöra straffbar förberedelse och om föremålen varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott.

Martyrtexter som spelats in utgör enligt tingsrätten, i enlighet med vad som framgått genom Akseli Savirantas vittnesmål, anses som en förberedande åtgärd i syfte att utföra ett terroristbrott, i synnerhet om det föregås av en trohetsed. Likaså måste den förberedande handlingen att åka till Kungsträdgården för att rekognoscera anses ha utgjort ett led i förberedelsen av brottet. Det är även tydligt att syftet med att försöka ta lån har varit att kunna betala för inköp av olika hjälpmedel för att kunna utföra ett attentat.

När det gäller frågan om de beståndsdelar till sprängmedel, klädsel och kroppskamera som inhandlats kan utgöra hjälpmedel gör tingsrätten följande bedömning.

Även det som har ett legalt användningsområde, såsom exempelvis ett sprängämne, kan utgöra ett hjälpmedel, om det kan sägas vara särskilt farligt med hänsyn till risken för uppkomst av brott. Två eller flera objekt, som inte var för sig kan anses vara hjälpmedel ägnade att användas vid brottet, kan tillsammans vara det. Avgörande vid bedömningen är om objekten sammantagna kan anses vara särskilt ägnade att användas vid brott. Allmänt sett bör krävas att de med hänsyn till sin beskaffenhet är av någorlunda central betydelse för brottets genomförande. Något som inte i sig är ett hjälpmedel ägnat att användas vid brott bör också tillsammans med något annat, som är ett sådant hjälpmedel, anses kunna vara det. Detta förutsätter dock att objekten är så kopplade till varandra att de tillsammans ökar den föreliggande risken för brott. Det måste därmed finnas en viss korrelation mellan det påstådda hjälpmedlets egenskaper och det planerade brottet. Kopplingen behöver inte nödvändigtvis vara omedelbar, men föremålet ska ingå som ett led i förövandet av brottet. (Se NJA 2018 s. 512 I).

Det råder enligt tingsrätten inga tvivel om att den befattning Faris Al Abdullah har tagit med instruktionerna till sprängmedel har haft en mycket central betydelse för det brott som planerats. Som framgår nedan anser tingsrätten

vidare att Faris Al Abdullah genom de beståndsdelar som har inhandlats har innehaft ingredienser som kan användas för att tillverka en fungerande explosiv blandning (se avsnitt 10.3.1, Bedömningen avseende bombtillverkning). Ingredienserna och beståndsdelarna får därmed såväl sammantaget som var för sig anses ingå som ett led i förövandet av det potentiella fullbordade brottet. Att de varor som inhandlats utgör helt vardagliga varor ändrar inte denna bedömning.

När det gäller inköpet av kroppskameran har konstaterats att Faris Al Abdullah skulle använda den för att spela in en martyrvideo före attentatet samt för att filma eller "livestreama" själva attentatet med. Den får därmed anses ha ingått som ett led i förövandet av terroristbrottet anses omfattas av ett sådant hjälpmedel som avses i bestämmelsen. Likaså för inköpet av klädsel i syfte att använda under gärningen, i synnerhet i form av den väst Faris Al Abdullah har avsett att fästa sprängmedlen i, anses ha ett sådant samband med genomförandet av brottet att det får anses vara ett hjälpmedel. Det kan även noteras att syftet med de s.k. *thobes* – arabiska skjortor – som inhandlats var att tydliggöra gärningsmännens koppling till IS. Att det som inhandlats utgör helt vardagliga varor ändrar inte denna bedömning.

Sammantaget anser tingsrätten att de hjälpmedel som angetts i gärningsbeskrivningen såväl individuellt som samlat får anses utgöra en del i den straffbara förberedelsegärningen.

Faris Al Abdullah får anses ha haft uppsåt att med hjälp av föremålen utföra ett terroristbrott. Det råder enligt tingsrätten ingen tvekan om att Faris Al Abdullah hade beslutat sig för att fullborda den framtida handling som utgörs av brottet. (Jfr. NJA 2011 s. 627).

9.5.4 Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa

Som utvecklas ytterligare nedan anser tingsrätten att det är styrkt att Faris Al Abdullah har tagit till sig instruktioner för tillverkning av sprängmedel samt att han inhandlat beståndsdelar till samt påbörjat en tillverkning av potentiellt

mycket skadligt sprängmedel (se avsnitt 10.3.1, Bedömningen avseende bombtillverkning). Sammantaget anser tingsrätten att det redan genom de filmer och instruktioner Faris Al Abdullah tagit del av går att dra slutsatsen att förutsättningar funnits för att tillverka en funktionsduglig sprängladdning. Vidare noteras att sprängladdningarna, som utgör s.k. improviserade sprängladdningar (IED), redan av den anledningen kan anses vara livsfarliga.

Det kan konstateras att Faris Al Abdullah, vilket försvaret har lyft fram, har varit nybörjare på området och inte tycks besitta mer än mycket basala kunskaper i ämnet om sprängmedel. Det går dock inte att bortse ifrån att han får anses ha varit synnerligen motiverad att utföra ett attentat i IS namn. Han har bland annat uttryckt stor besvikelse över att Kulturfestivalen låg så långt fram och sagt att han hade gjort *amaliya* för länge sedan om han hade kunnat.

Tingsrätten noterar att även om Faris Al Abdullah inledningsvis har haft flera olika och till synes spretiga idéer om hur ett attentat skulle kunna genomföras, har han genomgående uttryckt att detta ska genomföras med vapen och sprängämne. Han har vidare själv haft förmåga att komma i kontakt med likasinnade personer med liknande brottsvilja och kapacitet. Därutöver har han genom detta nätverk fått tag i instruktioner för att tillverka sprängmedel för ändamålet och haft förmågan att självmant påbörja tillverkningen av dessa och även instruerat andra att göra detsamma. Detta har även bekräftats av vittnesmålet från OP1. Enligt tingsrätten får Faris Al Abdullah därmed anses ha en sådan kapacitet och vilja som behövs för att kunna fortsätta tillverkningen av sprängmedlen.

Till detta kommer Akseli Savirantas och Europols uppgifter om att om en person svurit trohetseden och spelar in en martyrvideo, så är det inte fråga om *om utan när* en attack kommer att ske. Enligt Akseli Saviranta är man då mycket nära själva utförandet av dådet.

Faris Al Abdullah har även uppgett att om han inte hade blivit gripen i februari 2025 hade han gått vidare i planeringen och terroristattentatet hade ägt rum.

Det framkommer även av utredningen att det är Faris Al Abdullah som var den drivande bakom planeringen.

Mot bakgrund av vad som framkommit om Faris Al Abdullahs motivation och förberedelsegärningar, samt det faktum att såväl tidpunkt, mål som tillvägagångssätt redan bestämts, anser tingsrätten att förberedelsen i detta fall ligger tillräckligt nära ett fullbordat brott. Förberedelsen är så konkret att straffansvar föreligger.

9.5.5 Slutsats

Faris Al Abdullahs erkännande får stöd av den bevisning som åklagaren har lagt fram.

Det är därmed styrkt att Faris Al Abdullah med uppsåt att utföra och främja terroristbrott har vidtagit förberedande åtgärder och tagit befattning med hjälpmedel i syfte att genom mord, grov misshandel och allmänfarlig ödeläggelse utföra ett attentat med vapen och sprängmedel i Islamiska statens namn. Syftet har även varit att beröva andra livet och tillfoga andra svåra kroppsskador. Det är även styrkt att den brottsliga gärningen allvarligt har kunnat skada Sverige och att syftet varit att i Islamiska statens namn injaga allvarlig fruktan hos en del av befolkningen i Sverige som inte delar IS ideologi.

Genom vad som framkommit av bevisningen och Faris Al Abdullahs egna uppgifter har fara för brottets fullbordan förelegat och faran har inte varit ringa.

Faris Al Abdullah ska därmed dömas för förberedelse till terroristbrott.

Gärningen ska rubriceras som åklagaren gjort.

10 FÖRBEREDELSE TILL BROTT MOT LAGEN OM BRANDFARLIGA OCH EXPLOSIVA VAROR, GROVT BROTT (ÅTALSPUNKT 5)

10.1 Rättsliga utgångspunkter

Enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor föreskrivs en tillståndsplikt i 16 § första stycket för den som, såvitt nu är aktuellt, hanterar explosiva varor.

Enligt 29 § ska den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 16 § första stycket dömas till böter eller fängelse i högst fem år, om brottet avser explosiva varor.

Om uppsåtligt brott enligt ovan avser explosiva varor och är att anse som grovt, döms till fängelse i lägst fyra och högst sju år. Vid bedömningen av om brottet är grovt enligt 29 a § ska särskilt beaktas om varan med hänsyn till dess effekt, konstruktion eller utformning har varit av särskilt farlig beskaffenhet, hanteringen har avsett flera varor eller en stor mängd av en vara, hanteringen har skett i sådan miljö att varan typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning eller gärningen annars har varit av särskilt farlig art.

Den explosiva varan anses ha en särskilt farlig beskaffenhet om den exempelvis har en konstruktion som relativt enkelt kan orsaka stora skador, exempelvis genom att den är försedd med splittereffekt. Även andra varor med hög sprängkraft, exempelvis dynamitsprängämne, kan utgöra varor av särskilt farlig beskaffenhet. Att en explosiv vara är särskilt liten och därmed enkelt kan medföras dold, kan vägas in i bedömningen av dess farlighet. Att miljön är sådan att varan typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning innebär att det inte behöver visas att det i det enskilda fallet har förelegat någon konkret fara för en sådan användning. Miljöer som är sådana att det typiskt sett kan befaras att en explosiv vara där kommer till brottslig användning är exempelvis kriminella miljöer. (Se prop. 2019/20:200 s. 84 f.).

10.2 Faris Al Abdullahs inställning och uppgifter

Faris Al Abdullah har erkänt gärningen.

Som anförts ovan kommer tingsrätten att pröva om erkännandet vinner stöd av övrig utredning på ett sådant sätt att åtalet ska kunna bifallas.

Faris Al Abdullahs uppgifter i denna del anges ovan under åtalspunkt 4.

10.3 Tingsrättens bedömning

10.3.1 Bedömningen avseende bombtillverkning

Åklagaren har presenterat generell bevisning om explosiva medel. Av denna framkommer bland annat att explosivämnen är ett samlingsnamn för sprängämnen, drivämnen (krut), pyrotekniska satser och tändämnen. Redan mycket små mängder av ett explosivämne kan utgöra en risk för liv och hälsa och orsaka dödliga skador på människor. En improviserad sprängladdning, en s.k. IED (improvised explosive device) är improviserad till sin konstruktion, utformning och användning. Vittnet 1116S har vid sitt förhör bekräftat att alla improviserade sprängladdningar som utgångspunkt anses vara livsfarliga.

Av bevisningen framkommer även att TATP (acetonperoxid) är ett högexplosivt och instabilt tändämne som kan detonera vid mycket liten påverkan av bland annat värme, friktion, slag eller stöt och att det saknas metoder för att stabilisera ämnet. TATP har använts vid andra terroristattentat, exempelvis vid Bryssels flygplats 2016.

De recept för bombtillverkning som Faris Al Abdullah har tagit del av har analyserats av Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter. Av deras utlåtande framgår att receptet som kallas "C4" sannolikt rör ett annat sprängmedel än C4 samt att receptet för PETN troligen rör sprängämnet ETN och att ureanitrat utgör ett explosivämne. Slutsatsen i utlåtandet är att det är *troligt* att receptet för ureanitrat är funktionsdugligt, det är *tveksamt* om

receptet för PETN/ETN är funktionsdugligt, samt att det är *tveksamt* om receptet för C4 är funktionsdugligt utan justeringar.

Genom en analys av de inköp som gjorts och åtgärder som vidtagits av Faris Al Abdullah bedöms i utlåtandet att det är *troligt*, förutsatt att man besitter grundläggande ämneskunskap, att man samlat på sig nödvändig kunskap för att konstruera en kroppsburen improviserad sprängladdning samt att Faris Al Abdullah genom sina inköp har förberett tillverkning av ett sprängämne vilket *sannolikt* skulle ha kunnat användas som verkansladdning till en improviserad sprängladdning.

Även om det ansetts *tveksamt* om just det recept för "C4" som Faris Al Abdullah har utgått ifrån skulle ha någon explosiv effekt, görs bedömningen att Faris Al Abdullah faktiskt inhandlat och innehaft ingredienser med vilka man sannolikt kan tillverka en fungerande explosiv blandning, om man exempelvis utesluter ingredienser i receptet samtidigt som man behåller proportionerna på de kvarvarande.

Av utlåtandet framgår vidare att Film 26 visar metoder för att framställa explosiv acetonperoxid, TATP, och att om instruktionerna i filmen följs skulle det sannolikt leda till att man erhöll explosiv acetonperoxid. Film 17 utgör en instruktion som, om den följs, sannolikt ger en fungerande kroppsburen sprängladdning och Film 20 följer kända metoder med vilka man sannolikt kan tillverka improviserade sprängladdningar.

Tingsrätten noterar även slutsatsen i utlåtandet att någon med hjälp av de filmer och recept som Faris Al Abdullah tagit del av sannolikt kunnat konstruera en fungerande kroppsburen improviserad sprängladdning med hög skadepotential som kan bäras dold bland människor.

Mot bakgrund av vad som framkommit av bevisningen är det styrkt att Faris Al Abdullah har tagit till sig instruktioner för tillverkning av sprängmedel samt att han inhandlat beståndsdelar till samt påbörjat en tillverkning av potentiellt mycket skadligt sprängmedel. Sammantaget anser tingsrätten att förutsättningar

funnits för att tillverka en funktionsduglig sprängladdning. Vidare noteras att sprängladdningarna, som utgör s.k. improviserade sprängladdningar (IED), redan av den anledningen kan anses vara livsfarliga. Att det av utredningen framkommit att vissa av de varor han köpt saknar de aktiva beståndsdelarna i några av recepten ändrar inte denna bedömning.

Även om det av vittnet 1116S vittnesmål har framkommit att det som utgångspunkt krävs grundläggande kunskaper i kemi för att tillverka bl.a. en kroppsburen improviserad sprängladdning, har han även betonat att det är möjligt att sätta sig in i ämnet för en person som har vilja, intresse och är tillräckligt motiverad. Han har även vittnat om att det är vanligt förekommande att man provar sig fram vid tillverkningen, vilket har skett vid tidigare terroristdåd.

10.3.2 Faris Al Abdullah har införskaffat instruktioner och beståndsdelar avseende explosiva varor

Som framgår ovan har tingsrätten funnit att Faris Al Abdullah har tagit del av olika instruktioner och filmer för tillverkning av sprängmedel (se avsnitt 9.4.5, Befattning med beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel). Genom det som framgår ovan är det även visat att han har inhandlat beståndsdelar för tillverkning av potentiellt fungerande explosiva ämnen (se avsnitt 10.3.1, Bedömningen avseende bombtillverkning). Enligt utlåtandet från Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter utgör samtliga recept och filmer exempel på improviserade sprängladdningar.

Tingsrätten anser även att det är styrkt genom Faris Al Abdullahs egna uppgifter att avsikten har varit att de explosiva medlen och sprängämnen skulle komma till användning vid ett terroristattentat.

10.4 Faris Al Abdullah ska dömas för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott

10.4.1 **Föremålen har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott**

Som framgått ovan har tingsrätten konstaterat att den befattning Faris Al Abdullah har tagit med instruktioner till och beståndsdelar till sprängmedel har haft en mycket central betydelse för det terroristbrott som planerats eftersom detta skulle utföras med bland annat sprängmedel. Det har därmed ingått som ett led i förövandet av det fullbordade terroristbrottet.

Tingsrätten anser även att föremålen som inhandlats samt instruktionerna har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid ett fullbordat brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor.

Vid bedömningen av om två eller flera föremål tillsammans kan utgöra ett hjälpmedel bör enligt förarbetena föremålens enskilda karaktär inte vara avgörande utan deras kumulativa relevans i fråga om risken för tillkomst av brott, dvs. om de tillsammans kan anses vara särskilt ägnade för detta. (Prop. 2000/01:85 s. 41 f. och 50 f., se även NJA 2011 s. 627)

Som nämnts ovan framgår av utlåtandet från Polismyndighetens Nationella Bombdatacenter att man med de beståndsdelar som inhandlats sannolikt kan tillverka en fungerande explosiv blandning samt att man, om man följer instruktionerna i Film 26 sannolikt att kan få fram explosiv acetonperoxid. De beståndsdelar som inhandlats får sammantaget anses som hjälpmedel vid tillverkning av TATP och ett annat explosivt ämne.

Tingsrätten noterar att de varor som inhandlats skulle komma att ingå som beståndsdelar i explosiva varor. Att straffansvarspunkten för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor i liknande fall har ansetts vara uppnådd trots att de explosiva medlen ännu inte har färdigställts, framgår av praxis från Högsta domstolen (NJA 2011 s. 637). Vid bedömningen får även beaktas att TATP enligt utlåtandet är förhållandevis enkelt att framställa samt

att Faris Al Abdullah hade tillgång till nödvändiga recept, filmer och instruktioner. Sammantaget får det anses att den aktuella samlingen av föremål och instruktioner varit särskilt ägnad att användas som hjälpmedel vid brott av det slag som nu är i fråga.

Vid bedömningen beaktar tingsrätten även att det är utrett att Faris Al Abdullah avsett att de explosiva medlen och sprängämnena skulle komma till användning.

10.4.2 Fara för brottets fullbordan har inte varit ringa

Som framgår ovan har Faris Al Abdullah bedömts ha haft en avsikt att tillverka sprängmedel. För ändamålet har han köpt in ingredienser i syfte att tillverka improviserade sprängladdningar med hög skadepotential (se avsnitt 9.5.4 under Förberedelse till terroristbrott).

Mot bakgrund av vad som framkommit om Faris Al Abdullahs motivation och att han redan köpt in beståndsdelar och påbörjat tillverkningen av sprängmedel, anser tingsrätten att förutsättningar att döma honom för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor föreligger.

10.4.3 Rubricering

De sprängladdningar som har kunnat tillverkas av de aktuella beståndsdelarna utgör s.k. improviserade sprängladdningar som till sin natur anses vara livsfarliga. Med hänsyn även till vad som framkommit om de olika sprängmedlens eventuella effekt och risken för potentiell skada anser tingsrätten att de färdiga sprängmedlen får anses ha varit av särskilt farlig beskaffenhet.

Hanteringen har skett inom ramen för planering av terroristbrottslighet begånget i IS namn. Som konstaterats ovan anser tingsrätten att IS är en särskilt farlig terroristorganisation inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse. Miljön får därmed anses vara sådan att

sprängmedlet typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning. Brottet ska därmed rubriceras som grovt.

10.4.4 Slutsats

Faris Al Abdullahs erkännande får stöd av den bevisning som åklagaren har lagt fram.

Det är därmed styrkt att Faris Al Abdullah med uppsåt att framställa och hantera explosiva varor införskaffat instruktioner och beståndsdelar därtill. Föremålen har varit särskilt ägnade att användas som hjälpmedel vid brott.

Brottet ska rubriceras som grovt då varan med hänsyn till dess tänkta effekt, konstruktion och utformning varit av särskild farlig beskaffenhet samt då hanteringen har skett i en sådan miljö att varan typiskt sett kan befaras komma till brottslig användning.

Fara för brottets fullbordan har förelegat och har inte varit ringa.

Faris Al Abdullah ska därmed dömas för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott.

11 UTBILDNING FÖR TERRORISM, GROVT BROTT (ÅTALSPUNKT 6)

11.1 Rättsliga utgångspunkter

För utbildning för terrorism döms enligt 9 § terroristbrottslagen den som till någon annan meddelar eller söker meddela instruktioner om tillverkning eller användning av sådana hjälpmedel eller om sådana metoder eller tekniker som är särskilt ägnade att användas vid bland annat terroristbrott, i avsikt att instruktionerna ska användas eller med vetskap om att de är avsedda att användas för att begå eller på annat sätt medverka till sådan brottslighet. För samma brott döms även den som tar del av sådana instruktioner som nu nämnts

i avsikt att använda dem för att begå eller på annat sätt medverka till bland annat terroristbrott. Ringa fall utgör inte brott.

Om brottet är grovt döms till fängelse i lägst ett och högst sex år. Vid bedömningen av om brottet är grovt ska enligt 9 § tredje stycket terroristbrottslagen särskilt beaktas om gärningen har avsett brottslighet som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse, om den har ingått som led i verksamhet som har bedrivits i större omfattning eller om den på annat sätt har varit av särskilt farlig art. Bedömningen av vad som utgör grovt brott är inte uttömmande. Samtliga relevanta omständigheter ska beaktas vid bedömningen.

För att det ska vara fråga om instruktioner i bestämmelsens mening krävs det normalt att det är fråga om kunskaper som inte är enkelt tillgängliga för var och en. Instruktioner som sprids via nätet utan avsedda mottagare omfattas inte av bestämmelsen. Det hjälpmedel som instruktionerna avser ska vara av någorlunda central betydelse för brottets genomförande och typiskt sett lämpat för brottet. En förutsättning för att utbildningsgärningen ska vara straffbar är att den som utbildar ska ha som avsikt att instruktionerna ska användas för att begå eller på annat sätt medverka till exempelvis terroristbrott, eller att utbildaren har vetskap om att instruktionerna är avsedda att användas för detta. (Se prop. 2021/22:133 s. 193 f).

För straffansvar för den som utbildar sig enligt andra punkten krävs att den som tar del av instruktionerna har en avsikt att använda dem för att begå eller medverka till exempelvis terroristbrott. Att ta del av instruktioner innebär både mottagande av informationen genom att delta i träning, undervisning eller självstudier (se prop. 2021/22:133 s. 194). För straffansvar förutsätts att den som tar del av instruktionerna på något sätt agerar aktivt för att tillgodogöra sig den information de innehåller (se prop. 2017/18:174 s. 106).

11.2 Faris Al Abdullahs inställning

Faris Al Abdullah har genom sin försvarare erkänt gärningen. Han har dock under sitt förhör vid huvudförhandlingen gjort gällande att han varken har skickat en bombmanual eller lämnat instruktioner till någon annan så som åklagaren påstår.

11.3 Faris Al Abdullahs uppgifter

Det stämmer inte att han har skickat en bombinstruktion till en kvinna han haft kontakt med via chattar. Han har inte heller gett henne instruktioner kring hur hon ska göra för att tillverka sprängämnet. Det stämmer att han har fått manualer och instruktioner av andra. Han har inte heller uppmanat kvinnan att genomföra ett attentat.

11.4 Faris Al Abdullah ska dömas för utbildning för terrorism, grovt brott

11.4.1 Tagit del av en bombmanual och meddelat denna till annan och lämnat instruktioner

Som framgått ovan har Faris Al Abdullah haft tillgång till och skickat en manual för tillverkning av ett sprängämne kallat C4 till en annan person i december 2024. Han har vidare i chattar den 9 december beskrivit för ytterligare en annan person vilka ingredienser som behövs för att tillverka sprängämnet. Han har även skickat delar av samma manual till en kvinna han chattat med i december 2024. Det är alltså visat att Faris Al Abdullah har tagit del av manualen under 2024 och han har skickat den vidare till flera personer i december 2024. Faris Al Abdullah har mellan den 7 och 16 december 2024 kommunicerat med kvinnan som nyss nämnts.

Att avsikten har varit att från Faris Al Abdullahs sida använda manualen för tillverkning av sprängmedel med avsikt att begå terroristbrott framgår, förutom av kommunikationen mellan kvinnan och Faris Al Abdullah, även av den omfattande bevisning som redogjorts för i domskälen avseende Faris Al

Abdullahs plan och önskan att utföra ett attentat. Vidare framgår av kommunikationen mellan Faris Al Abdullah och kvinnan att Faris Al Abdullah har delat instruktionerna med avsikt att de ska användas och med vetskap om att de är avsedda för att begå terroristattentat.

Följande har framkommit från kontakten mellan Faris Al Abdullah och kvinnan via chattar och röstmeddelanden. Faris Al Abdullah har berättat att det är lätt att köpa ingredienserna och att man kan göra det från en supermarket. Både Faris Al Abdullah och kvinnan har berättat om att de vill genomföra attentat på samma plats men var för sig för att, enligt Faris Al Abdullah, ”skörden ska bli stor”. Kvinnan har bett om hjälp med att tillverka det som behövs och Faris Al Abdullah berättade då att han ska hjälpa henne tillverka en tändanordning. Han skickade även foton på manualens förstasida och på varje ingrediens och förklarade i detalj hur inköpen skulle göras och hur man ska gå tillväga för att tillverka sprängmedlet. Han har även gett kvinnan flera olika förslag på var ett eventuellt attentat kan genomföras, som exempelvis på ett hotell, på en fest eller ett disko. Han har även sagt att han själv ska tillverka så mycket av sprängmedlet att han kan döda 200–300 personer. Kvinnan har också uppgett att hon vill genomföra ett attentat med bombbältet.

Tingsrätten anser att det finns förutsättningar att döma Faris Al Abdullah för utbildning för terrorism enligt gärningsbeskrivningen. Vid denna bedömning beaktas följande.

Tingsrätten har ovan kommit fram till att det har funnits förutsättningar att genom de ingredienser som beskrivs i den aktuella manualen tillverka en funktionsduglig sprängladdning (se avsnitt 10.3.1, Bedömningen avseende bombtillverkning).

Faris Al Abdullah har dels genom självstudier tillägnat sig bombmanualen och instruktionerna och har även genom att förklara dem för andra visat att han tillägnat sig dessa. Han får således anses ha agerat aktivt för att tillgodogöra sig den information de innehåller. Det är vidare uppenbart att hans avsikt har varit att använda manualen för att begå ett terroristbrott.

När det gäller utbildningen av annan framgår av utredningen att manualen och instruktionerna har haft den aktuella kvinnan som avsedd mottagare. Som framgår av konversationen har både Faris Al Abdullah och kvinnan avsett att genomföra ett attentat med sprängämne. Sprängämnet är således av stor betydelse för brottets genomförande och får även anses typiskt sett vara lämpat för det aktuella brottet. Såväl manualen som de specifika instruktioner som har lämnats av Faris Al Abdullah utgör därmed instruktioner om tillverkning av ett hjälpmedel som är särskilt ägnat att användas vid brottet. Utifrån konversationen och genom vad som i övrigt framkommit får det även anses vara uppenbart att Faris Al Abdullah har haft en avsikt att instruktionerna ska användas för att begå eller på annat sätt medverka till terroristbrott. Han har även varit medveten om att instruktionerna varit avsedda att användas för detta.

Faris Al Abdullah ska mot bakgrund av vad som framkommit dömas för utbildning för terrorism.

Med hänsyn till vad som framkommit genom åklagarens bevisning kan Faris Al Abdullahs vid huvudförhandlingen lämnade invändning om att han inte har lämnat instruktioner till någon kvinna lämnas utan avseende som en efterhandskonstruktion.

11.4.2 Rubricering

Bedömningen av om brottet ska rubriceras som grovt ska göras med beaktande av samtliga omständigheter kring gärningen.

Åklagaren har anfört att brottet bör bedömas som grovt eftersom utbildningen har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

Utbildningen i detta fall har skett inom ramen för planering av terroristbrottslighet begånget i IS namn. Som konstaterats ovan anser tingsrätten att IS är en särskilt farlig terroristorganisation inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara

för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse. Brottet ska därmed rubriceras som grovt.

11.4.3 Slutsats

Genom det som framkommit är det styrkt att Faris Al Abdullah tagit del av en bombmanual med avsikt att använda den för att begå eller på annat sätt medverka till terroristbrott samt att han har meddelat denna bombmanual och lämnat instruktioner till en annan person om tillverkning och användning av bomber särskilt ägnade att användas vid terroristbrott med avsikt att instruktionerna ska användas och med vetskap om att de är avsedda för att begå terroristattentat.

Brottet ska rubriceras som grovt eftersom utbildningen har skett inom ramen för en särskilt farlig terroristorganisation - IS - inom vilken det finns vilja och förmåga att begå upprepade fall av terroristbrott som innefattar fara för flera människoliv eller för egendom av särskild betydelse.

Faris Al Abdullah ska därmed dömas för utbildning för terrorism, grovt brott.

12 BROTTSKONKURRENS

Faris Al Abdullah döms, förutom för förberedelse till mord, för deltagande i terroristorganisation, grovt brott, förberedelse till terroristbrott, förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott och utbildning för terrorism, grovt brott.

Delar av gärningarna motsvarar varandra såväl till gärningens innehåll som delvis till tid och plats. Exempelvis ingår den del av gärningarna som omfattar att Faris Al Abdullah har tagit befattning med och införskaffat beståndsdelar till och instruktioner kring tillverkning av sprängmedel i såväl åtalspunkt 2, 4 som 5.

Även om delar av gärningsbeskrivningarna delvis överlappar varandra på nu angivet sätt, anser tingsrätten att det, som åklagaren gjort gällande, är möjligt

att döma i konkurrens för de angivna brotten. Vid denna bedömning beaktas att straffbuden när det exempelvis gäller brottet mot lagen om brandfarliga och explosiva varor och terroristbrottet har olika skyddsintressen och vilar på delvis olika kriminalpolitisk grund. Att det är fråga om delvis överlappande gärningar får istället beaktas vid bedömningen av brottslighetens straffvärde.

13 PÅFÖLJD

Utgångspunkten för bestämmande av straffvärde är den för brotten angivna straffskalan. Vid bedömningen av straffvärdet ska beaktas den skada, kränkning eller fara som gärningen inneburit, vad den tilltalade insett eller borde ha insett om detta samt de avsikter eller motiv som han eller hon haft (29 kap. 1 § brottsbalken). Vid flerfaldig brottslighet läggs brottens enskilda straffvärde samman enligt aspirationsprincipen.

Enligt 23 kap. 2 § tredje stycket BrB ska straffet för förberedelse bestämmas under den högsta gräns som gäller för fullbordat brott och det får bestämmas under den lägsta gränsen. Högre straff än fängelse i två år får bestämmas endast om fängelse i sex år eller mer kan följa på det fullbordade brottet.

Som regel bestäms straffet för ett förberedelsebrott lägre än vad det skulle ha blivit för det fullbordade brottet. En riktlinje bör vara att spannets övre gräns som regel inte bör sättas högre än en tredjedel av straffmaximum för det fullbordade brottet. Om livstid ingår i straffskalan, kan det därvid vara lämpligt att räkna med ett straffmaximum som med några år överstiger det högsta tidsbestämda straff som kan dömas ut (se NJA 2020 s. 703).

13.1 Faris Al Abdullah

Faris Al Abdullah döms nu för förberedelse till mord, deltagande i terroristorganisation, grovt brott, förberedelse till terroristbrott, förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, samt utbildning för terrorism, grovt brott.

Faris Al Abdullah förekommer under två avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes den 2 augusti 2023 för grovt sabotage mot blåljusverksamhet till sex månaders ungdomsövervakning. Han dömdes även den 24 augusti 2023 för rån och narkotikabrott till ungdomsvård och 70 timmars ungdomstjänst.

Vid straffmätningen av förberedelsebrott är det av betydelse hur nära det fullbordade brottet som förberedelsebrottet ligger och graden av farlighet i övrigt. Även gärningsmannens insikter, avsikter och motiv har betydelse, liksom förekomsten av förmildrande respektive försvårande omständigheter.

För fullbordat mord döms till fängelse på viss tid, lägst tio och högst arton år, eller på livstid. När det gäller straffvärdet för förberedelse till mord beaktar tingsrätten att förberedelsebrottet har legat förhållandevis nära ett fullbordat brott. De båda tilltalade har även sökt upp målsäganden vid hans bostad och hade dessförinnan inhandlat en kniv för ändamålet. Gärningen har även begåtts i form av ett morduppdrag och tycks därmed ha ingått i en större plan att döda målsäganden. Sammantaget anser tingsrätten att straffvärdet för förberedelsebrottet motsvarar sex års fängelse.

Straffskalan för grovt deltagandebrott är lägst två år och högst åtta års fängelse. Straffvärdet för det deltagandebrott som Faris Al Abdullah gjort sig skyldig till motsvarar enligt tingsrätten mellan två och tre års fängelse. Vid denna bedömning beaktas att Faris Al Abdullahs deltagande har tagit sig uttryck i flera olika handlingar och, med hänsyn till IS ideologi och struktur, får anses ha bidragit till IS organisation, vilket påverkar straffvärdet i försvårande riktning.

Straffskalan för fullbordat terroristbrott är fängelse i fyra till arton år eller på livstid. Tingsrätten anser, som konstaterats ovan, att det förberedelsebrott som Faris Al Abdullah har gjort sig skyldig till ligger förhållandevis nära ett fullbordat brott. Även om det inte med säkerhet går att avgöra den exakta omfattningen av skador på människor eller egendom som hade orsakats av en fullbordad gärning, anser tingsrätten att risken för skador måste varit betydande. Vid straffvärdebedömningen beaktas även särskilt att Faris Al

Abdullah i form av sin ideologiska övertygelse varit synnerligen motiverad att utföra ett terroristattentat och att hans uttryckliga önskan varit att många människor skulle dö vid attentatet. Hans motivation att utföra ett dåd har även bekräftats av hans egna uppgifter under huvudförhandlingen. Det bör dock även beaktas i förmildrande riktning att det planerade attentatet låg ett antal månader fram i tiden och att något färdigt sprängämne ännu ej existerade, även om tillverkningen av ett sådant i viss mån hade påbörjats. Tingsrätten anser att straffvärdet för brottet mot bakgrund av nu anförda omständigheter uppgår till sju års fängelse.

Straffskalan för förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, är fyra till sju års fängelse. Tingsrätten bedömer att det förberedelsebrott Faris Al Abdullah döms för motsvarar ett straffvärde på två års fängelse.

För utbildning för terrorism, grovt brott, döms till ett till sex års fängelse. Det brott Faris Al Abdullah döms för har ett straffvärde som enligt tingsrätten motsvarar ett års fängelse.

Vid den samlade straffvärdebedömningen beaktas även att tingsrätten dömer för gärningarna i konkurrens och att gärningsmomenten i brotten delvis överlappar varandra avseende del av gärning som avser hantering av beståndsdelar och instruktioner till sprängmedel (jfr åtalspunkterna 2, 4, 5 och 6) samt till tid och plats. Detta påverkar det samlade straffvärdet i mildrande riktning. Det beaktas dock även i något straffvärdehöjande riktning att gärningarna har ett tydligt samband och har ingått som en del av en brottsplan. Sammantaget, med beaktande av aspirationsprincipen, anser tingsrätten att gärningarna för en vuxen person har ett samlat straffvärde på omkring tio års fängelse.

Som utgångspunkt ska en tilltalads ungdom beaktas särskilt vid straffmätningen. Om någon har begått brott innan han eller hon fyllt tjugooett år får rätten döma till lindrigare straff än vad som är föreskrivet för brottet (29 kap. 7 § första stycket brottsbalken). Enligt tredje stycket i samma

bestämmelse gäller detta dock inte för brott som någon har begått efter det att han eller hon fyllt arton år, om det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett år, det är fråga om försök, förberedelse eller stämpling till eller underlåtenhet att avslöja eller förhindra sådant brott, eller brottets straffvärde uppgår till fängelse i ett år eller mer.

Faris Al Abdullah fyllde 18 år den 2 januari 2025. Det betyder att gärningarna som avser förberedelse till mord och utbildning för terrorism, grovt brott, i sin helhet begicks när han var 17 år. Tredje stycket i 29 kap. 7 § brottsbalken är alltså inte tillämpligt i dessa fall (jfr NJA 2025 s. 233). Faris Al Abdullahs ålder bör därför beaktas vid bestämmandet av straffmättningsvärdet för de nu nämnda brotten. Resterande gärningar har dock enligt åtalet inletts när Faris Al Abdullah var 17 år, men har avslutats efter att han fyllt 18 år. Till detta kommer att såväl det grova deltagandebrottet, förberedelse till terroristbrott som förberedelse till brott mot lagen om brandfarliga och explosiva varor, grovt brott, utgörs av gärningsmoment som till övervägande del har utförts efter att Faris Al Abdullah hade fyllt 18 år. Tingsrätten anser att detta bör få genomslag vid straffmätningen så att hans ålder får ett visst, om än mindre än brukligt, genomslag vid straffmätningen för dessa brott.

Mot bakgrund av vad som nu sagts anser tingsrätten att straffmättningsvärdet för de brott Faris Al Abdullah döms för, med hänsyn tagen till hans ålder vid gärningarna uppgår till fängelse i åtta år.

Ett sådant straff får vid en helhetsbedömning, med beaktande av Faris Al Abdullahs ungdom och de ramar som lagstiftningen i övrigt ger, anses stå i rimlig proportion till de brott som han döms för (jfr NJA 2025 s. 233).

Faris Al Abdullah har suttit häktad sedan den 13 februari 2025. Han har haft restriktioner fram till dess huvudförhandlingen i målet avslutades den 26 november 2025. Med hänsyn till den långa häktningstiden med restriktioner ska fängelsestraffet sättas ned något. Fängelsestraffets längd bestäms därför till fängelse i sju år och tio månader.

Tingsrätten har förordnat om att en rättspsykiatrisk undersökning ska genomföras. Denna har resulterat i ett det inte finns förutsättningar att döma Faris Al Abdullah till rättspsykiatrisk vård.

Det saknas förutsättningar att bestämma påföljden till något annat än fängelse. Faris Al Abdullah ska därför dömas till fängelse i sju år och tio månader.

13.2 Ahmad Ouda

Ahmad Ouda är tidigare ostraffad.

Han döms nu för förberedelse till mord och deltagande i terroristorganisation, grovt brott.

Som framgår ovan anser tingsrätten att straffvärdet för en vuxen person för det förberedelse till mord som de tilltalade nu döms för motsvarar sex års fängelse.

Det deltagandebrott Ahmad Ouda döms för har enligt tingsrätten ett något lägre straffvärde än det Faris Al Abdullah döms för. Straffvärdet för det grova deltagandet i terroristorganisation för Ahmad Ouda uppgår enligt tingsrätten till två års fängelse för en vuxen person.

Tingsrätten finner sammantaget att straffvärdet för en vuxen person för de brott Ahmad Ouda döms för motsvarar fängelse i knappt sju år.

Ahmad Ouda är idag 17 år och var vid tiden för gärningarna 16 år och 7 månader (förberedelse till mord) och huvudsakligen 16-17 år vid tiden för åtalspunkten som avser deltagande i terroristorganisation, grovt brott. Hans ålder ska därmed beaktas vid straffmätningen enligt 29 kap. 7 § brottsbalken. Även om Ahmad Ouda var förhållandevis ung vid tidpunkten för gärningarna, anser tingsrätten dock inte, som hans försvarare gjort gällande, att det är visat att hans utveckling eller omdömesförmåga varit bristande jämfört med andra i samma ålder och att det funnits ett samband mellan denna brist och brottet på ett sådant sätt att 29 kap. 3 § första stycket tredje punkten ska kunna tillämpas.

Straffvärdet ska därmed bedömas med utgångspunkt från ovan nämnt straffvärde.

Med hänsyn tagen till Ahmad Oudas ålder vid gärningarna uppgår straffmättningsvärdet för de brott han nu döms för till fängelse i två år.

För brott som någon har begått innan han eller hon fyllt arton år får rätten döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl (30 kap. 5 § brottsbalken). Med hänsyn till det höga straffmättningsvärdet finns det enligt tingsrätten synnerliga skäl att döma till fängelse. Eftersom Ahmad Ouda var under 18 år vid brotten ska dock påföljden istället bestämmas till sluten ungdomsvård (32 kap. 5 § brottsbalken). Då villkorlig frigivning inte sker vid sådan påföljd ska strafftiden reduceras med en tredjedel. Ahmad Ouda ska därför dömas till sluten ungdomsvård i ett år och fyra månader. Från strafftiden ska avdras den tid han varit frihetsberövad i målet, se 2 § lagen (2018:1250) om tillgodoräknande av tid för frihetsberövande.

14 HÄKTNING

Faris Al Abdullah döms till ett långt fängelsestraff. Han har även dubbelt medborgarskap och ett internationellt kontaktnät samt anknytning till ett annat land. Det finns mot denna bakgrund risk för att han avviker eller på annat sätt undandrar sig lagföring eller straff. Det finns även risk för att Faris Al Abdullah fortsätter sin brottsliga verksamhet. För deltagande i terroristorganisation, grovt brott, är det inte föreskrivet lindrigare straff än fängelse i ett och ett halvt år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas med avseende på flykt- och recidivfara. Skälen för häktning uppväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för Faris Al Abdullah eller något annat motstående intresse. Han ska därför fortsätta att vara häktad i enlighet med vad som framgår av domslutet.

För närmare uppgift om frihetsberövande, se avräkningsunderlag.

15 SKADESTÅND

Samuel Alfadhel har, såvitt nu är aktuellt, yrkat att tingsrätten ska förplikta Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda att solidariskt till honom betala skadestånd avseende kränkning med 125 000 kr för förberedelse till mord. Samuel Alfadhel har vidare yrkat att Faris Al Abdullahs och Ahmad Oudas vårdnadshavare solidariskt ska betala 11 460 kr av det yrkade skadeståndet. På beloppen har yrkats ränta enligt 4 § 5 st och 6 § räntelagen.

Faris Al Abdullah har motsatt sig att betala skadestånd och överlämnat frågan om vad som utgör ett skäligt belopp till rätten. Han har vitsordat sättet att beräkna ränta. Faris Al Abdullahs tidigare vårdnadshavare har inte yttrat sig i skadestandsfrågan.

Ahmad Ouda har motsatt sig att betala skadestånd. Hans vårdnadshavare har motsatt sig att betala skadestånd.

15.1 Rättsliga utgångspunkter

Den som allvarligt kränker någon annan genom brott som innefattar ett angrepp mot dennes person, frihet, frid eller ära ska ersätta den skada som kränkningen innebär (2 kap. 3 § skadeståndslagen).

Högsta domstolen anfört att förberedelsebrott är brott där det typiskt sett inte förekommer någon skada eller kränkning (se NJA 2020 s. 703). Kränkningen av den personliga integriteten vid ett förberedelsebrott är således i allmänhet inte så allvarlig att kränkningssättning ska betalas (se bland annat Hovrätten för Västra Sveriges dom den 8 april 2022 i mål nr B 6938-21).

Kränkningssättning kan dock utgå när förberedelsen avancerat så långt att målsäganden blivit varse att gärningsmannen stod i begrepp att påbörja genomförandet av brottet eller strax innan (se bland annat Hovrätten för Nedre Norrlands dom den 16 april 2014 i mål nr B 215-14 och Göta hovrätts dom den 12 juli 2024 i mål nr B 2454-24). I andra fall, då målsäganden fått reda på mordplanen först efter att personer har gripits, har det inte ansetts berättigat till

kränkningers ersättning eftersom målsäganden inte kan anses ha lidit skada eller utsatts för kränkning (se till exempel Svea hovrätts dom den 24 januari 2023 i mål B 14568-22 och Svea hovrätts dom den 13 juni 2024 i mål B 5149-24).

15.1.1 Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda ska utge skadestånd

Tingsrätten har bedömt att Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda tillsammans och i samförstånd har gjort sig skyldiga till förberedelse till mord av Samuel Alfadhel.

Samuel Alfadhel har ingående berättat om den hotbild som finns mot honom. Han har vidare uppgett att han och hans familj på grund av denna lever i ständig rädsla. Samuel Alfadhel har tillsammans med sin familj iakttagit Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda när de kontrollerade bostaden vid två olika tillfällen under kvällen. Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda har även gjort aktiva försök att få ut Samuel Alfadhel och hans familjemedlemmar från bostaden. Redan i samband med den första iakttagelsen har Samuel Alfadhel anat oråd och upplevt rädsla. Han har vidare berättat att han, vid tiden för gärningen, varit medveten om att någon planerade att döda honom på grund av information han fått i närtid. Hans situation är därmed enligt tingsrätten att jämföra med en sådan situation som enligt praxis berättigar till kränkningers ersättning.

När det gäller storleken på ersättningen uppgår ersättningen för kränkning vid försök till mord till minst 200 000 kr. Ersättningen när det gäller förberedelse till mord ska läggas lägre än så. Tingsrätten anser att skälig ersättning i detta fall uppgår till 100 000 kr. Parterna är överens om räntan på skadeståndet.

15.1.2 Faris Al Abdullahs och Ahmad Oudas vårdnadshavare ska utge skadestånd

Faris Al Abdullah har förpliktats att betala skadestånd till målsäganden enligt ovan. Ali Al Abdullah och Amira Hamada Al Ahmad var Faris Al Abdullahs vårdnadshavare vid gärningstillfället. Det har inte framkommit några omständigheter som kan utgöra grund för att befria dem från det solidariska

betalningsansvar som följer av 3 kap. 5 § skadeståndslagen.

Skadeståndsyrkandena mot dem ska därför bifallas.

Ahmad Ouda har förpliktats att betala skadestånd till målsäganden enligt ovan. Reema Alkasem och Khaled Aoudeh är vårdnadshavare till Ahmad Ouda. Det har inte framkommit några omständigheter som kan utgöra grund för att befria dem från det solidariska betalningsansvar som följer av 3 kap. 5 § skadeståndslagen. Skadeståndsyrkandena mot dem ska därför bifallas.

16 ÖVRIGA FRÅGOR

16.1 Förverkande

Det särskilda yrkandet om förverkande av i beslag tagen kroppskamera har medgetts och ska bifallas.

16.2 Sekretess och yppandeförbud

Det finns skäl att besluta om sekretess och yppandeförbud på det sätt som framgår av domslutet.

16.3 Avgift till brottsofferfonden

Eftersom Faris Al Abdullah och Ahmad Ouda döms för brott där svårare straff än penningböter ingår i straffskalan ska de betala en avgift till Brottsofferfonden.

16.4 Ersättning och återbetalning

En offentlig försvarare och ett målsägandebiträde har rätt till skälig ersättning för det arbete m.m. som uppdraget krävt. Vid bedömningen av vad som är skäligt arvode ska beaktas uppdragets art och omfattning. Härutöver ska hänsyn tas till andra omständigheter såsom den skicklighet och omsorg som arbetet har utförts med samt den tid som lagts ner på detta.

Advokaterna Johan Åkermark, Elisabeth Ask Lundgren och Selma Alami har kommit in med kostnadsanspråk. Åklagarna har förklarat att de inte har någon synpunkt på anspråken.

Det kan konstateras att målet vid tingsrätten har varit förhållandevis omfattande, rört mycket allvarlig brottslighet och att huvudförhandlingen har pågått under nio dagar. Målet rör ett flertal brott och ett av dem har begåtts utomlands. Till detta kommer att förundersökningen totalt sett omfattar omkring drygt 2 000 sidor. Med hänsyn till vad som nu sagts är den ersättning som de offentliga försvararna och målsägandebiträdet har begärt skäliga och ska tillerkännas dem.

Eftersom Faris Al Abdullah döms till ett flerårigt fängelsestraff ska kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet stanna på staten.

Eftersom Ahmad Ouda döms till sluten ungdomsvård samt med hänsyn till hans ålder ska kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet stanna på staten.

17 RÄTTEN

Rådmannen Katarina Fabian samt nämndemännen Annika Almborg, Elisabeth Hellström och Clarence Jorland

Rätten är enig.

Digitalt signerad av rådmannen Katarina Fabian

18 ÖVERKLAGANDEINFORMATION

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Stockholms tingsrätt senast **den 11 februari 2026**. Överklagandet ska vara skriftligt. Stockholms tingsrätt skickar det vidare till Svea hovrätt.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

Du kan använda hovrättens blankett för överklagande i brottmål: www.domstol.se/overklagande-i-brottmal. I annat fall kan du utgå från följande punkter.

1. Skriv Stockholms tingsrätt och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.
4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till Stockholms tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Stockholms tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Svea hovrätt.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Svea hovrätt skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Svea hovrätt tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall:

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Stockholms tingsrätt eller Svea hovrätt om du har frågor.